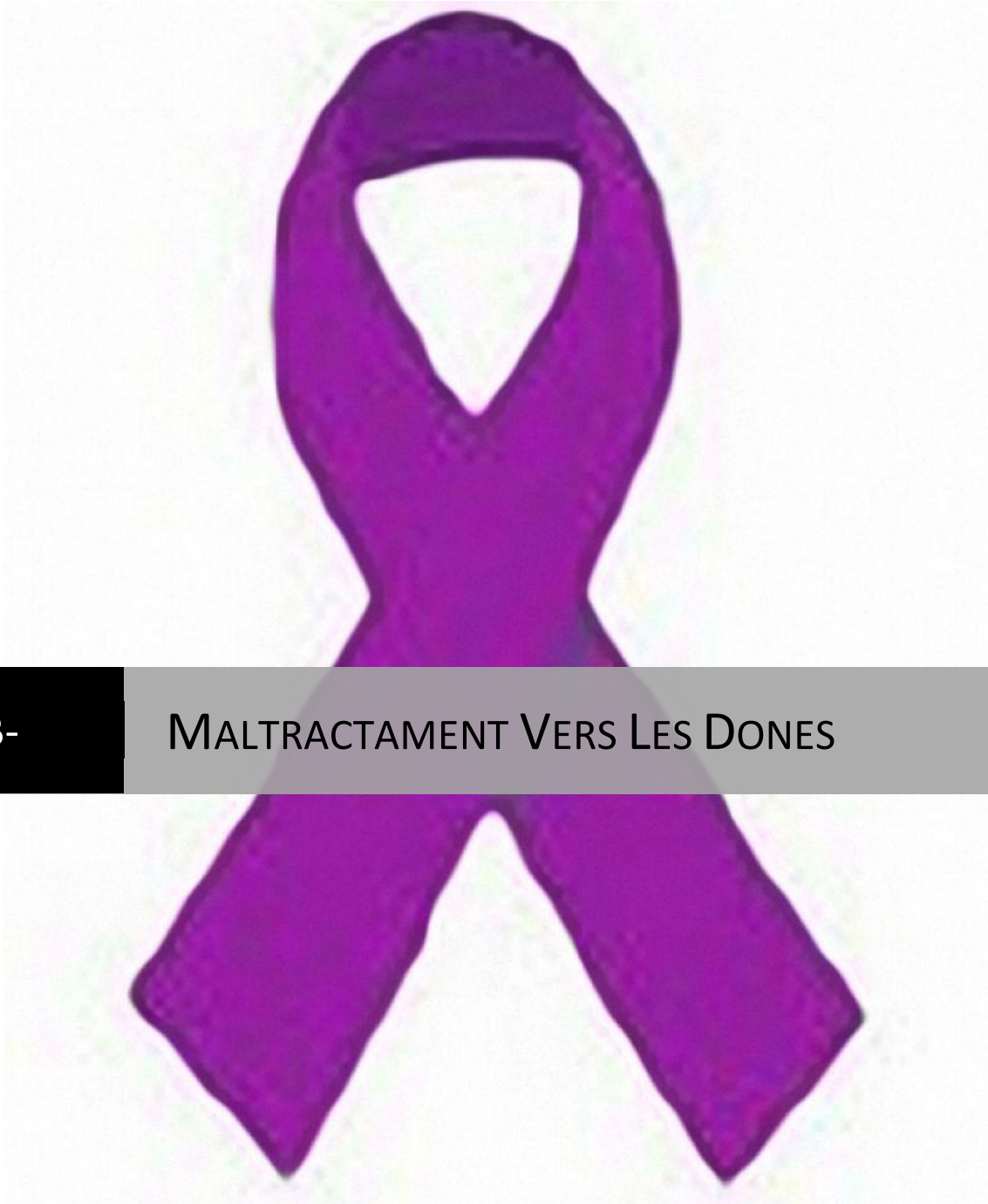

10/12/2012

Data lliurament al concurs UVIC: 21/03/2013

-B2B-

MALTRACTAMENT VERS LES DONES

Violència de gènere | Tutora del treball: -

*“Vull estimar-te sense absorbir-te
apreciar-te sense jutjar-te
unir-me a tu sense esclavitzar-te
convidar-te sense exigir-te
deixar-te sense sentir-me culpable,
criticar-te sense ferir-te,
i ajudar-te sense menysprear-te.
Si pots fer el mateix per mi,
Aleshores ens haurem conegut
Veritablement i
Podrem beneficiar-nos-en mútuament.”*

VIRGINIA SATIR.

Í N D Í E X

1. Introducció.....	5
2. Metodologia	8
3. Hipòtesi	9

PART TEÒRICA

4. Evolució de la figura de la dona durant la historia.....	12
5. Concepte de maltractament.....	16
5.1. Segons diferents bibliografies.....	16
5.2. Segons una psicòloga.....	17
6. Concepte de violència de gènere.....	18
6.1. Diferència entre violència domestica,violència de gènere i violència masclista	18
7. Dependència emocional	20
8. Diferents fases de la violència de gènere.....	22
9. Perfil de l'agressor i de la víctima	25
10. Tipus de violència de gènere o abusos vers les dones.....	29
10.1. Abús físic.....	29
10.2. Abús psíquic, emocional, verbal.....	30
10.3. Abús sexual.....	33
10.4. Abús econòmic	34
10.5. Abús social.....	35
10.5.1. Abús ambiental	38
11. Conseqüències.....	40
11.1. De la violència físiques.....	40
11.2. De la violència psíquica.....	41
11.3. De la violència sexual.....	42
12. Procés de denúncia en un cas de violència de gènere.....	43
13. Atenció a les dones maltractades.....	46

13.1. Definició d'urgència.....	46
13.2. Primera intervenció (Servei d'Allotjament d'Urgència).....	46
13.3. Serveis d'assessorament jurídic.....	49
13.4. Servei d'atenció psicològica.....	49
13.5. Teleassistència per víctimes de violència de gènere.....	50
14. Campanyes socials contra la violència de gènere.....	54
14.1. Campanya 2006.....	54
14.2. Campanya 2007.....	54
14.3. Campanya 2008.....	54
14.4. Campanya 2009.....	55
14.5. Campanya 2010.....	55
14.6. Campanya 2011.....	56
14.7. Campanya 2012.....	56
15. Processos davant un cas de maltractament.....	57
15.1. Protocol d'actuació del CAP nord de Terrassa.....	57
16. Intervenció amb homes maltractadors.....	61
17. Prevenció de la violència de gènere.....	63

PART PRÀCTICA

18. Descripció.....	67
19. Entrevistes.....	68
19.1. Grup d'Atenció a la Víctima (Mossos d'Esquadra).....	68
19.2. Testimoni 1.....	70
20. Enquestes.....	72
21. 25 de novembre, Dia internacional contra la violència de gènere.....	82
22. Conclusions.....	84
23. Bibliografia.....	86
24. Web-grafia.....	87

ANNEXOS

1-INTRODUCCIÓ

El tema d'aquest treball de recerca és "la violència de gènere vers les dones". Està centrat en els diferents tipus que hi ha, en les conseqüències que poden patir les dones maltractades, en els processos a seguir quan hi ha un cas de violència de gènere, en com actuar en cada cas, i en quin és el procés per realitzar una denúncia.

Aquest tema el vaig escollir perquè la violència de gènere vers les dones és un problema social que m'interessa molt per diferents motius:

Primer, perquè em servirà per saber-ne més sobre aquest problema, per saber com actuar en cas de patir maltractament, o per saber detectar el problema abans de que augmenti.

Segon, perquè em sembla una bona manera de donar homenatge a les dones que en algun cop ho han patit, i que se n'han sortit però també per donar homenatge a aquelles dones que no ho han pogut superar i que no quedin només en la memòria com un simple número sinó que entre tots lluitem per aquest canvi de mentalitat que farà que aquest tipus de violència s'acabi.

També, el vaig escollir perquè quan era més petita, un dia mirant per la finestra vaig veure a un home que es posava agressiu amb la seva parella: la obligava a anar amb ell, etc. Aquest fet em va marcar i des d'aleshores he tingut la curiositat i les ganes de fer un treball sobre això per formar part d'aquesta lluita contra la violència vers les dones.

Crec també que encara que hi ha molta informació sobre aquest tema no la coneixem ben bé. Sabem quin és el procés a seguir en cas de rebre maltractament per part de la teva parella? o de com ajudar a aquestes dones?

Fer un treball de recerca sobre la violència de gènere té algunes dificultats, no per buscar informació, ja que això no és el més difícil, sinó perquè aquesta problemàtica social té una gran llista de tòpics, ja que ha estat escollit molts cops, perquè és un tema de molta actualitat social. Contínuament trobem als mitjans de comunicació per desgràcia moltes notícies de dones maltractades que poden arribar al punt de ser assassinades per la seva parella:

02/10/2012

19:52 CET

Una mujer muere tras ser golpeada con un martillo por su expareja

EFE | León

La víctima, de 29 años, ha fallecido hoy como consecuencia de las graves heridas sufridas ayer por la noche

23/08/2012

14:21 CET

Detenido en Francia un hombre tras matar a su novia en Madrid

F. JAVIER BARROSO | Madrid

El presunto agresor huyó al país vecino tras el crimen y fue arrestado tras la denuncia de un ciudadano que escuchó a un hombre decir que había asesinado a su pareja en España

17/08/2012

12:55 CET

Detenido un hombre tras apuñalar a su expareja en Santa Pola

EFE / EP | Alicante

Otro varón intenta intentar atropellar a su exnovia en Alicante minutos antes de ser juzgado por amenazas

El meu objectiu és fer un treball que ajudi a la gent a saber-ne més sobre aquest tema, que ajudi a conèixer els perfils de la víctima i de l'agressor i com actuar en cas de conèixer a alguna persona que pateixi violència de gènere.

Aquest treball va dirigit a un públic en general, ja que crec que la violència de gènere és un tema d'interès arreu de la nostra societat que com ja em dit es troba molt a la actualitat. Un tema del qual les joves i les adolescents han d'estar informades per tal de poder evitar-ho.

A partir d'aquí, deixo un camí obert a altres persones per tal que puguin seguir la investigació. Jo, de moment, intentaré respondre a aquestes preguntes:

- Què són els maltractaments vers les dones i quins tipus hi ha?
- Té coneixement la gent de carrer sobre el maltractament?
- En cas de patir maltractament, sabrien on acudir per demanar ajuda i acabar amb aquest problema?
- Existeix un perfil d'home maltractador? I de dona maltractada?

El treball és un estudi sociològic, racional i crític de la societat, on analitzarem el maltractament i els tipus, així com també els perfils de dona maltractada i d'home maltractador.

El dia 25 novembre és el Dia Internacional contra la Violència de Gènere i serà una bona manera de seguir formant part d'aquesta lluita contra la violència vers les dones. Aquest dia es faran activitats i actes en commemoració a les víctimes. Jo assistiré al que es realitzarà a Terrassa davant l'Ajuntament on hi haurà una concentració contra la violència vers les dones i es farà la lectura d'un manifest a càrrec de la Regidora de Polítiques de gènere, Lluïsa Melgares Aguirre.

2. METODOLOGIA

Aquest treball està dividit en dos grans blocs: La part teòrica i la part pràctica.

La part teòrica consta de diversos aspectes relacionats amb el concepte de la *violència de gènere* i en els tipus d'aquesta.

Analitzarem les figures de dona i home vers la violència de gènere així com les campanyes realitzades des del ministeri per tal d'intentar conscienciar a la gent i sensibilitzar-la en aquest tema perquè se n'adonin que és un problema molt greu a la nostra societat, a més a més, explicarem els aspectes més importants que engloben aquest tema.

D'altra banda tenim la part pràctica. On analitzarem una enquesta feta a un grup de gent sobre la seva concepció de violència de gènere. A més realitzarem entrevistes al Grup d'Atenció a la Víctima dels Mossos d'esquadra per tal de saber com es tracta aquest tema des dels alts càrrecs i per saber com actuen davant un cas de violència de gènere i per saber quina funció tenen.

També farem alguna entrevista a dones que han patit aquest tipus de violència i que ens poden donar el millor punt de vista des de l'experiència d'haver-ho viscut, per saber com s'arriba a formar part d'una relació contaminada per la violència i la poca estima cap a l'altre quan en un principi tot semblava anar perfecte.

3-HIPÒTESI

El meu treball de recerca parteix de la idea que la violència de gènere ha estat causada per un sentiment de superioritat de l'home sobre la dona, creat i impulsat per una tradició cultural masclista.

Des del principi de tot, en antigues civilitzacions, la dona ja quedava en un segon terme. La història va fer de la dona un ésser inferior, sotmès al desig de l'home.

Durant molts anys les lleis només exposaven els drets dels homes. Les dones, en canvi, quedaven excloses de drets legals i de reconeixement social. En molts casos ni apareixia el mot "Dona".

L'àmbit públic, crític, admirable, l'àmbit de superació i de llibertats quedava reservat exclusivament pels homes, per les dones restava l'àmbit familiar i religiós.

En aquest context no era d'estranyar que el sentiment de superioritat de l'home vers la dona augmentés, per tant no era d'estanyar que aquesta superioritat s'hagi vist imposada a partir de violència vers la dona, no només violència física sinó, psíquica o d'altres. Diferents formes d'abús de poder de l'home davant la dona.

Des del reconeixement de la dona i dels seus drets, la lluita per eradicar això ha estat constant però no suficient.

Els governs han ajudat en la creació de lleis que protegeixin la dona davant l'abús de l'home. També han creat lleis per castigar aquests fets.

Però parteixo de la idea que tot el que han fet és tan sols tema burocràtic, papers i més papers.

Els governs han pensat en com castigar els abusos de les dones maltractades per part dels seus agressors, però no en com canviar la

mentalitat d'una societat que creu en la superioritat de l'home davant la dona.

Avui dia, encara hi ha violència de gènere i cada cop més. Podem dir que la qüestió a diferència d'altres èpoques ha canviat però a la practica no és del tot cert.

La diferència és que abans, el fet que un home maltractés a la seva parella era vist com una cosa normal, i a més, ni es denunciava ni s'informava del tema com una cosa estranya. Ara, en canvi, es denuncia i es castiga, perquè no està considerat normal ni just aquest tracte. Però això no vol dir que el problema de la violència de gènere hagi canviat o evolucionat, perquè segueixen havent-hi dones maltractades, i assassinades per les seves parelles.

Però, està clar que s'ha de tenir en compte el treball realitzat des del govern central i des de la Generalitat de Catalunya per eradicar aquest problema que ha suposat el patiment de tantes dones.

En definitiva, la meva hipòtesi és la següent:

La violència de gènere està i ha estat causada per una cultura masclista instaurada des de fa milions d'anys. I encara que la societat ha canviat, la violència vers la dona segueix existint.

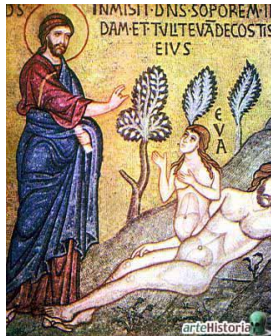
Vull demostrar que sense una societat masclista, és a dir, en una societat que creu en la igualtat de sexes, la violència de gènere no té lloc. I que el fet que hi hagi hagut aquesta distinció sempre, inclús creada per la religió, ha estat la causa de la violència vers la dona.

PART

TEÒRICA

4-EVOLUCIÓ DE LA FIGURA DE LA DONA DURANT LA HISTÒRIA

La situació de la dona a la societat ha variat, al llarg dels anys ha tingut molts canvis gràcies a una lluita contínua de les dones davant del poc reconeixement i respecte que rebien.

Des d'un punt de vista tradicional i religiós, la dona ha estat sempre un complement de l'home. La religió cristiana i la creença de Déu ho ha intensificat. Segons la Bíblia, Déu va crear la dona, Eva, a partir de la costella de l'home, Adan, i des d'aleshores aquesta serà la imatge de submissió a la qual es veurà la dona. Fins i tot l'ha culpada de l'expulsió del suposat paradís del qual formaven part. Eva sempre dependent del sexe oposat, sempre callada i acatant les seves ordres i estant submissa a Adan...

Per sort, poc a poc, les dones es van anar rebel·lant i s'ha demostrat que poden fer les coses iguals que ells o, fins i tot, millor. Tots formem part d'una mateixa societat, així que tots tenim, o hauríem de tenir els mateixos drets i les mateixes oportunitats.

Si mirem enrere, veurem una dona molt diferent a la que actualment coneixem. Segurament veurem a una dona a l'ombra del seu marit, i possiblement, aquest tindrà poder absolut sobre ella.

Abans els homes eren els encarregats del tema públic, social... Ells eren els que tenien el dret de tenir poder. Les dones, en canvi, vivien darrere d'ells, essent sempre "la dona de...", és a dir, sense reconeixement propi.

El tema educatiu era molt específic. Les nenes aprenien a llegir i a escriure de manera moral, no general. La dona adulta havia d'aprendre allò que necessités per poder cuidar de casa seva, del seu marit i de totes les feines domèstiques que era el que en aquella època els corresponia.

Els homes, en canvi, tenien l'educació masculista de l'època, que consistia a dominar a la seva dona i divertir-se.

Els eren els encarregats de treballar fora de casa i elles de treballar dins de casa encarregant-se de la casa, del marit i dels fills si en tenien.

L'arribada de la Segona República Espanyola va suposar importants canvis en la situació social de la dona. Es van promoure lleis d'igualtat entre homes i dones i va haver-hi un augment en la participació de la dona en l'àmbit del treball, de la política i de la vida social.

Es van atorgar drets igualitaris davant el matrimoni entre homes i dones.

Tot això va canviar en arribar el franquisme. La dona va tornar a exercir el paper de dona, mare i religiosa. Tota la resta de coses com treballar fora de casa, estudiar, tenir amics, vida social encara quedaven reservades en exclusivitat pels homes. A més l'home tenia el poder absolut sobre ella així que podia fer el que volgués perquè la llei el recolzava.

L'ideal de dona durant el franquisme era el de "esposa i mare". Una dona que es dediqués a cuidar del seu marit i dels seus fills, sense tenir en compte la seva vida pròpia. La dona sempre anava darrere de l'home.

Durant molts anys, les dones no van poder tenir veu pròpia. Durant el franquisme es va crear una idea de submissió que perdura, en moltes famílies, fins avui.

En acabar el franquisme, no tot va canviar, però poc a poc la mentalitat va anar evolucionant. Durant la transició cap al canvi a la

democràcia la natalitat va disminuir, amb l'aparició del mètodes anticonceptius, el que va fer també que es comencés a practicar sexe per alguna cosa més que per tenir fills. La dona va començar a cursar estudis superiors i es van retardar els matrimonis i la maternitat. Ara es dedicaven més a elles mateixes. Després de

cursar els seus estudis, les dones van tenir més accés a la vida laboral cosa que abans era impensable.

Els moviments feministes van créixer i la dona se'n va adonar de la seva validesa per formar part activament de la societat. Des del 1982 fins al 1994 la participació femenina en la població activa va augmentar en 1.539.100 dones.

Ara, la dona del segle XXI és una dona que ja pot ser més independent econòmicament, que forma part activa de la vida social i laboral.

Però encara avui, en el segle XXI és veuen desigualtats i diferències. Encara que la dona hagi fet progressos en la seva lluita i hagi

aconseguit moltes coses, segueix havent-hi una part de la mentalitat masculista.

Encara avui hi ha dones que pateixen el masclisme, a casa, al treball, cobrant sous més baixos que els homes fent el mateix treball, o un tracte d'inferioritat davant l'home.

Segurament hauran de passar molts anys perquè la dona aconseguixi la igualtat total amb l'home.

5-CONCEPTE DE MALTRACTAMENT

5.1 Segons diferents bibliografies

*"És una conducta repetida en el temps que causa danys físics, psíquics i/o emocionals.[...]Les formes de maltractament poden ser mer comissió, és a dir, actiu, com l'abús físic, emocional i sexual; o per omissió o passiu, com es l'abandonament físic o emocional, o els nens que són testimonis d'actes de violència."*¹

*"Desde un punto de vista psicológico, el maltrato doméstico se refiere a las agresiones físicas, psicológicas, sexuales o de otra índole, llevadas a cabo reiteradamente por parte de un familiar (habitualmente el marido) y que causan daño físico y psicológico y vulneran la libertad de otra persona (habitualmente la mujer).[...] Los términos de agresión física y de agresión psicológica se utilizan para entender la forma de expresión de la conducta más que las consecuencias que produce ya que en un acto de maltrato físico siempre ocasiona secuelas físicas y psicológicas."*²

Aquestes dues definicions les trobem en diferents llibres, però totes dues tenen característiques en comú com el fet que el maltractament és un abús o una agressió constantment repetida per part, habitualment, de l'home cap a la dona o des d'una persona a un altre.

El maltractament, segons aquests llibres, és l'abús de poder d'una persona vers l'altre. Es pot diferenciar entre els maltractes físics, verbals o emocionals segons quin sigui l'abús exercit.

¹ KIPEN Ana, CATERBERG Mónica. *Maltractament. MALTRACTAMENT, UN PERMÍS MIL·LENARI, La violència contra la dona*. 1a edició. Barcelona: Intermon Oxfam, Abril 2006, p. 98

² SARAUSA Belen, ZUBIZARRETA Irene. *¿Que se entiende por maltrato doméstico desde el ámbito psicológico?. VIOLENCIA EN LA PAREJA*. Archidona(Malaga). Ediciones Aljibe, S.L., 2000, p.22.

5.2 Segons una psicòloga.

Segons la psicòloga amb la que vaig parlar, la violència de gènere és això:

"La violència de gènere" serien totes aquelles conductes que servirien per coaccionar la conducta d'una persona de l'altre sexe, d'inhibir-la, de tal manera que no es senti lliure per opinar, decidir... sobre la pròpia vida (amistats, companyies, gustos...), de tal manera que poc a poc perdi la identitat, i visqui amb temor o por per la reacció que l'altre pugui tenir sobre ella mateixa. No cal arribar a la violència física, sovint n'hi ha prou amb la pressió psicològica, el xantatge emocional... que acaba generant indefensió i aïllament emocional."

6-CONCEPTE DE VIOLÈNCIA DE GÈNERE

Comencem per la definició de **Violència** feta per la OMS :

"El uso intencional de la fuerza física o el poder contra uno mismo, hacia otra persona, grupos o comunidades y que tiene como consecuencias probables lesiones físicas, daños psicológicos, alteraciones del desarrollo, abandono e incluso la muerte."

Gènere és un concepte atribuït a *"Grup natural d'éssers que s'assemblen per certs caràcters essencials."*

Partint d'aquí la **Violència de gènere** és definida per les Nacions Unides com aquells actes vers les dones i nenes que *"puguin tenir com a resultat un dany o sofriment físic, sexual o psicològic per a la dona, així com les amenaces d'aquests actes, la coacció o la privació arbitrària de la llibertat, tant si es produeixen a la vida pública com a la privada"*.

6.1 Diferència entre violència domèstica, violència de gènere i violència masclista.

Segons les Nacions Unides, s'entén per **violència domèstica** *"Qualsevol acte d'agressió que té com a resultat danys o patiments físics, sexuals o psicològics, incloent-hi les amenaces d'aquests actes, la coacció o la privació arbitrària de la llibertat, tant en la vida pública com en la privada, quan aquests actes són realitzats per membres de la família o persona de relació d'afectivitat anàloga."*

Comencem per la diferència entre violència domèstica i la violència de gènere.

La **violència domèstica** és per tant la violència exercida dins de l'àmbit familiar, en el sentit ampli de la paraula *familiar*. Aquest tipus de violència normalment, es dona entre adults. Però aquesta violència, pot ser exercida del marit cap a la seva dona o fills però també per un fill o filla cap al seus pares.

Les estadístiques diuen que és molt freqüent que l'agressor sigui un home i la víctima la dona (que han estat parella). Però també mostren que en les seves variants (amenaces o insults) és molt freqüent també que l'agressió vingui donada d'una dona cap a un home.

En canvi, la **violència de gènere**, és específicament aquella exercida cap a la dona com instrument de discriminació o desigualtat de poder de l'home vers la dona.

Aquesta violència té moltes variants, on la dona només pel fet de ser-ho pateix diverses restriccions de llibertat i de violència rebuda per l'home, que normalment és, o ha estat el seu company sentimental.

Però encara que la violència vers la dona és la més freqüent i la més nombrosa, cal destacar també que hi ha un cert percentatge d'homes que també són maltractats per la seva dona.

Normalment la violència exercida de la dona cap al seu espòs sol ser psíquica. L'home està sotmès a continus abusos psicològics com són humiliacions, no valorar la seva feina, tractar-lo com a desigual de drets, etc.

7-DEPENDÈNCIA EMOCIONAL

La dependència emocional és un trastorn de personalitat que implica una necessitat afectiva, que arriba a l'extrem. Això és el que pateixen moltes relacions de parella. Aquesta necessitat fa que la persona cregui que sense l'altre no pot ser res, és a dir, depèn de l'altre per tenir la seva pròpia identitat.

Normalment en relacions d'aquest tipus, el dependent emocional és submís i té idealitzat al seu company/a i això sol estar produït per la baixa autoestima que

aquest/a té.

Aquest tipus de dependència la pateixen moltes persones (sobretot dones) que idealitzen a la seva parella i justifiquen el maltractament i fins i tot arriben a creure's culpables d'això. Aquesta sensació és coneguda com el *Síndrome d'Estocolm*. La persona afectada es torna molt dependent de la seva parella (l'agressor/a) fins i tot després d'haver estat agredida o maltractada.

Moltes dones que per diferents motius no se separen de la seva parella, pateixen en silenci aquest dolor per por a perdre tot el que tenen, per por a perdre una seguretat (que pensen que tenen)

econòmica i la seguretat dels seus fills. D'altres, no se separen per por de ser assassinades a causa de les amenaces que reben:

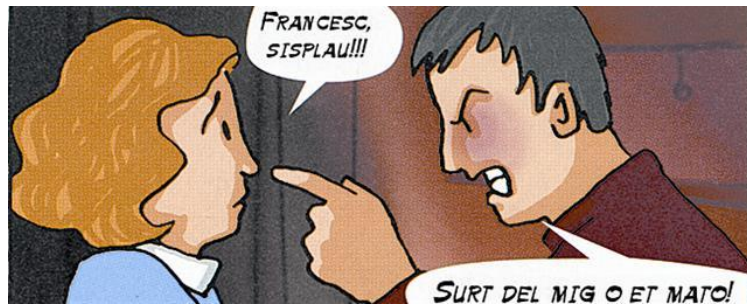
"Si vas a la policia et mato!"

Aquestes persones , que aguanten aquest tipus de relació, acaben perdent la seva pròpia salut física i mental. Perden totalment la seva autoestima i la seva integritat i ni saben adonar-se del perill al qual estan sotmeses.

L'abús emocional és un procés constant, en el qual totes les idees, els sentiments, o la personalitat de la persona queden anul·lades i menyspreades. D'aquesta manera, l'agressor controla la víctima totalment.

8-DIFERENTS FASES DE LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE .

La violència cap a la dona no comença de cop, sinó que és un procés en el qual la víctima cada cop és més feble i per

diferents causes va perdent la seva pròpia autodefensa.

Tot comença molt silenciosament, de manera subtil. De manera que la dona no se n'adoni del que està passant. Al començament hi ha un excés de control per part de l'home cap a la seva dona i aquesta sol confondre aquest fet amb un acte de gelosia o simplement creu que està preocupat i això li fa pensar que el que li passa a la seva parella és que sent un gran amor per ella.

Aquesta és una actitud controlada, però que comença amb humiliacions, menyspreu cap a la dona respecte les seves qualitats, sempre intentant deixar-la en ridícul, fins i tot, davant els altres però en major part en la intimitat de la parella. D'aquesta manera, l'agressor va aconseguint que aquesta poc a poc vagi perdent el seu amor propi, la seva autonomia i la capacitat de defensa davant situacions d'aquest tipus. Les agressions augmenten, cada cop són més freqüents i més intenses.

Davant la violència de gènere es poden diferenciar tres tipus d'etapes o fases:

Fase d'acumulació de tensió: En aquesta fase, la relació de parella comença a ser distant, es comença a tensar. L'agressor mostra la seva agressivitat poc a poc, és a dir, en un principi l'agressió queda de forma aïllada i poc a poc s'intensifica. També s'intensifica l'agressivitat verbal, cada cop són més els insults, el menyspreu cap a la víctima i apareixen alguns episodis de violència física, però aïllats. La culpa d'aquests actes recau sobre la víctima a causa de la seva actitud, cosa que ella mateixa es creurà o que ell li farà creure.

Fase d'explosió violenta: En aquesta fase, és quan es produeix tota la descàrrega de la tensió i de l'agressivitat acumulada en l'agressor durant la primera fase. Aquí l'agressor explota de manera violenta amb cops, agressions verbals, etc. La dona comença a patir ansietat, lesions físiques i/o psíquiques, es troba confusa, i indefensa. Apareix la por, que molts cops portarà a la dona a denunciar o a consultar amb una amiga el que li ha passat, o en altres ocasions, moltes prenen aquesta agressió com una cosa aïllada i sense importància.

Fase de reconciliació o "Luna de miel": Després de l'episodi de violència, arriba la tercera fase. En aquesta, l'agressor torna aparentment canviat. Es mostra amable i afectiu, es transforma en l'home exemplar, en l'home del qual la seva dona es va enamorar. Durant aquesta etapa, l'agressor tracta de justificar l'agressió posant com a causa agents externs, que estava passant un mal moment, fins i tot, en alguns casos, l'agressor culpa la víctima per fer alguna cosa malament, és a dir, es treu la responsabilitat de l'agressió i per tant importància: **"no ha estat per tant, només ha estat una discussió de res"**

Aquesta actuació de remordiments en l'home va juntament amb una disculpa i va unida a una promesa que aquesta actuació violenta no es tornarà a repetir, ja que ha estat causada per circumstàncies puntuals i que no ha estat per la pròpia voluntat d'aquest. Per tant ella creu que no es repetirà, és a dir, la víctima perdona el seu agressor.

Quan l'agressor torna a estar amb la víctima i ha recuperat la relació no passa molt de temps fins que torna a aparèixer la primera fase, torna a haver-hi tensió i el cicle de violència torna a començar.

9-PERFIL DE L'AGRESSOR I DE LA VÍCTIMA

El perfil de l'**agressor** és molt ampli i fins i tot inexistent però en el major dels casos, els maltractadors no són persones agressives aparentment, és a dir, només es mostren violents amb la seva parella, mentre amb la resta de gent són molt amables, bons ciutadans, fins i tot, exemplars persones.

En moltes ocasions quan pregunten a l'entorn del maltractador el defineixen com una persona "*normal, simpàtica i*

Molt treballador" "sempre atent a la seva família, un bon pare i bon veí" .

I en algunes ocasions diuen que escoltaven sorolls, crits de discussions, però ho defineixen com una cosa "*normal en un matrimoni* "

Però passem a veure les característiques que sol tenir un agressor de violència vers les dones.

L'agressor en molts casos serà una persona dependent emocionalment de la seva parella. Però la manera que tindrà de demostrar aquesta dependència és a través de la violència.

També serà segur de sí mateix, i segur de que la seva parella no l'abandonarà. Molt cops necessiten la submissió o la humiliació de l'altre per poder estar contents, d'aquesta manera mostren el seu poder.

Respecte als sentiments molts cops tenen la necessitat d'estar amb ella però alhora senten hostilitat cap aquesta, aquí molts cops es canalitzen diferents carències de la infància o l'adolescència. Es crea una relació d'amor odi amb la parella.

Una altra característica d'un maltractador és la gelosia que tenen sense fonament, que arriba fins al punt d'assetjar a la seva parella a controlar-la en tot moment per saber el que fa. D'aquesta manera oculten la seva baixa autoestima i/o la seva necessitat dependent que tenen cap a la seva dona.

Molts dels agressors sota totes aquestes característiques que aparentment mostren a una persona forta i valenta, amaguen carències, una baixa valoració sobre si mateix i això fa que actuïn amb violència per por a perdre a l'altra persona perquè són poca cosa o per altres coses. Totes aquestes coses s'emfatitzen si l'agressor barreja tots aquests sentiment amb alcohol i amb drogues.

Per totes aquestes característiques es fa tan difícil la ruptura amb un agressor. Aquests supliquen, fan promeses que mai compleixen i en molts cassos acaben venjant-se de la seva parella. S'obsessionen i es creuen els amos de les seves parelles i per tant creuen tenir tot el poder sobre elles.

Ara parlarem de la **víctima**. Normalment tenen una concepció de si mateixa molt baixa, la seva autoestima i el valor sobre elles és mínim.

Les dones que arriben a ser víctimes de violència per part de la seva parella, tenen una dependència emocional vers aquest.

Moltes tenen problemes afectius o han estat molt poc estimades per part de la seva família o entorn o que s'han valorat més altres coses que el fet de mostrar estimació. Estan acostumades a rebre poc dels altres per això ho accepten com una cosa habitual i per tant no es queixen fins que és massa tard.

En aquestes dones també apareix una valoració sobre si mateixes molt pobre. Moltes no es creuen capaces de res ni creuen en el seus potencials per tant no els desenvolupen. Encara que algunes tenen un bon treball i estan en bon nivell de reconeixement professional, però el reconeixement personal és nul. A més de que elles mateixes no tenen estimació per si mateixa molts cops la seva parella tampoc ajuda a això sinó que ho empitjora.

Una de les característiques d'una víctima de maltractament és l'aïllament vers el seu entorn social que té causat per la seva parella. Les seves relacions amb altres persones més enllà de la seva parella cada cop són menys. D'això s'encarrega el maltractador que amenaça a la dona perquè no es pugui comunicar amb ningú.

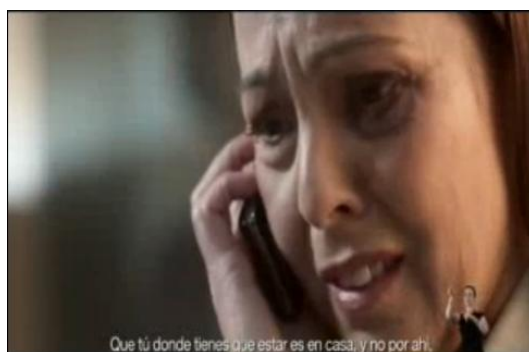
Les dones que formen part d'aquesta problemàtica social, tenen també un altre problema i és el propi pensament d'aquesta. Tenen un pensament erroni sobre el concepte "parella" ja que deixen de ser elles per ser el que l'altre vol perquè aquest, segons elles pensen, els hi aporta seguretat o estabilitat pel que molts cops acaben "idolatrant" a les seves parelles. En un principi estan il·lusionades amb les seves parelles, fins i tot si el seu company/marit/nubi... té un sentiment de gelosia, d'aquesta manera creuen que així demostra el seu amor per ella.

La necessitat de protecció porta a les dones a buscar aquest tipus d'homes, segurs de si mateixos i protectors. El problema és que molts cops aquesta personalitat es torna en contra de la dona.

Un altre problema de les víctimes és que degut a una necessitat d'afecte o d'estimació per part dels altres, es dediquen a donar i a fer tot per agradar a l'altre oblidant-se del seus desitjos i de les seves pròpies necessitats. Es preocupen per la seva parella en tot moment, això crea la dependència emocional de la dona i també crea una sobre seguretat del maltractador que comença a actuar perquè sap que l'altre depèn emocionalment d'aquest. A més sap els seus punts dèbils i per on ha d'atacar, sap com fer que ella se senti culpable de tot el que pugui passar.

Una víctima de violència per part de la seva parella també té por a estar sola o a quedar-se sola, per això apareix la por a la ruptura i a perdre tot el que tenen. I si la relació acaba moltes opten per perdonar i tornar amb ell per recuperar el que tenien.

Sota totes aquestes característiques o formes d'actuar d'una víctima l'agressor té un gran poder emocional i crític. Elles són persones amb un gran dèficit de valoració pròpia o per part dels altres. Estan indefenses davant l'agressor. Per això moltes no saben com actuar i per a moltes és massa tard.

10-TIPUS DE VIOLÈNCIA DE GÈNERE O ABUSOS VERS LES DONES.

La violència és qualsevol conducta humana que sigui agressiva i que provoqui dolor o patiment de l'altre persona.

Hi ha diferents tipus de violències de gènere i totes tenen unes característiques o uns fets que les caracteritzen.

10.1-Abús físic.

L'abús o violència física és la més coneguda i la que més fàcil és pot descobrir, ja que és una violència a la part externa de la dona. Aquest tipus de violència és tota la que provoqui danys o lesions físiques de manera voluntària per part de l'agressor.

Les manifestacions d'aquest tipus de conducta són:

- Cops de puny i de peu.
- Prémer, retorçar o pessigar fort.
- Intent d'estrangulació o d'asfíxia.
- Estirar o arrossegar dels cabells.
- Llançar substàncies tòxiques, menjar o líquids al cos o la cara.
- Provocar cremades amb combustibles o amb objectes calents.
- Embrutar el cos de la dona.
- Aixafar la cara contra el plat del menjar.
- Obligar-la a prendre medicaments, psicofàrmacs, alcohol, drogues, etc.
- Fer-li menjar o empassar-se a la força aliments, escombraries, papers o altres elements.
- Tallar-la, ferir-la o punxar-la amb ganivets o altres objectes.

- Llançar objectes contra el cos o pegar-li amb ells.
- Immobilitzar-la contra la paret, els mobles o el terra.
- Tancar-la a la cambra de bany o al dormitori, deixant-la a les fosques.
- Apropar-se de manera intimidadora, acusar-la amb el dit davant els ulls.
- Donar-li empentes o sacsejar-la.
- Fer-li la traveta amb el peu perquè caigui.
- Desfigurar-la perquè no pugui sortir.
- Arrancar-li o estripar-li la roba.
- Perseguir-la o assetjar-la tota l'estona.
- Fer-la fora de casa a la força.
- Arrossegant-la pel terra, llançar-la per les escales.
- Llançar-la des del cotxe.
- Abandonar-la en llocs desconeguts.
- Pegar o donar coces al ventre durant l'embaràs.
- Ferir-la als genitals o als pits.
- Colpejar-li el cap contra la paret o el terra.
- Despertar-la a cada moment per no deixar-la dormir.
- Terroritzar-la o amenaçar-la amb objectes o armes mentre dóna el pit al nadó.
- Tortures físiques: lligar-la o encadenar-la, cremar-la amb cigarrets, submergir-li el cap a l'aigua, etc.
- Qualsevol contacte físic no desitjat per ella.
- Tancar-la a casa.
- Assassinar-la.

10.2-Abús psíquic, emocional, verbal

La violència psicològica està orientada a la desvalorització de l'altre, a humiliar, menysprear i fer que l'altre se senti culpable de tot el que passi. L'abús psíquic està considerat el principi de la violència de

gènere, perquè abans de patir violència física s'ha patit violència psicològica.

És un maltractament, fins i tot, més dolorós que el físic ja que en aquest cas la víctima està manipulada, se sent indefensa i dominada per l'altre. Està controlada per la seva parella i deixa de tenir veu pròpia.

Hi ha diferents símbols o manifestacions d'aquest tipus de violència:

- ➔ Insults, anomenar-la amb sobrenoms o adjectius degradants.
- ➔ Amenaces (de mort, emportar-se els nens, fer-la fora, etc.).
- ➔ Criticar i trobar defectes en tot el que fa o diu.
- ➔ Obligar-la a fer coses sota amenaces.
- ➔ Torturar-la mostrant-li com castiga o maltracta les seves criatures.
- ➔ Terroritzar-la dient-li el que pensa fer amb ella i/o els seus fills/es.
- ➔ Escridassar-la i donar-li ordres.
- ➔ Humiliacions, burles o bromes feridores.
- ➔ Humiliar-la o avergonyir-la davant d'altres persones.
- ➔ Culpabilitzar-la per tot el que passa, i també per coses absurdes.
- ➔ Desconfiar de forma evident de tot el que fa o diu.
- ➔ Ridiculitzar sempre els seus gustos, opinions o sentiments.
- ➔ Exigeix que endevini el seu pensament, desitjos o necessitats.
- ➔ Es mostra cínic, prepotent i insolent amb ella i les criatures.
- ➔ L'acusa de traïdora i deslleial si explica el que li passa o ho denuncia.
- ➔ L'obliga a escoltar-lo durant hores.

- S'exhibeix desendregat, mal vestit o brut per molestar-la.
- La fa sentir ximple, inútil, feble, ignorant i incompetent.
- Li manifesta menyspreu per ser dona.
- Li exigeix que mantingui el rol d'esposa i mare que ell imposa.
- La fa obeir amb gestos, mirades, senyals amb el cap o sorolls.
- La ignora, no li contesta, no li parla, fa com si no existís.
- La mira amb menyspreu, amb sorna, amb burla.
- La té ocupada contínuament, no li deixa temps per ella mateixa.
- La confon amb arguments contradictoris.
- La rebaixa recordant-li successos del passat.
- Manifesta gelosia i sospita contínuament.
- Interroga els fills i filles sobre les activitats de la mare.
- Tergiversa les paraules o fets en contra d'ella.
- La deixa amb la paraula a la boca quan ella li parla.
- Es nega a discutir els problemes. No parla mai amb ella.
- Vol tenir sempre la raó, vol tenir sempre l'última paraula.
- Es nega a acompanyar-la a fer les coses que ella demana o necessita.
- No dóna mai explicacions, ni diu quan arribarà, i exigeix que ella sempre hi sigui.
- Dóna indicis que va amb altres dones.
- La indueix al suïcidi.
- Amenaça de suïcidar-se per controlar-la.
- No li passa els missatges que són per a ella.
- L'acusa d'infidelitat.
- Si estan separats, li truca per telèfon a cada moment durant la nit.
- No compleix les promeses, els pactes o els acords.
- Fa comentaris sobre la seva aparença o característiques físiques.
- Li demostra odi i amor alternativament.

- Exigeix submissió i obediència.
- Li exigeix atenció constant i competeix amb la resta de la família.
- Prepara un clima de terror que la immobilitza.

10.3-Abús sexual

La violència sexual és exercida sota pressió física i psíquica de l'agressor a la víctima. Aquest volen imposar el seu desig sexual.

Volen mantenir relacions o contacte sexual encara que l'altre no vulgui, és a dir, sense el seu consentiment.

La manera de fer-ho és sota amenaça d'agressions, forçar a la dona si aquesta no vol fer-ho. També la coacciona, ja que com a esposa té el "deure" de satisfer al seu marit en el seu

rol de gènere com a dona. També a partir d'amenaques amb infidelitats fa d'aquesta el que vol. Aquest tipus de violència la utilitza l'agressor com a forma de càstig o de demostrar poder i per ferir la llibertat de l'altre.

Però hi ha indicis o accions que tenen com a característica l'abús sexual com són:

- Exigeix tenir relacions sense importar-li els seus desitjos.
- No accepta les negatives.
- La viola.
- La fereix introduint-li objectes a la vagina o l'anus.
- La obliga al coit anal.
- La toca sense miraments.
- No respecta ni satisfà els gustos d'ella.
- L'obliga a veure pornografia i a copiar-ne els models.
- Pren represàlies si no tenen relacions sexuals.

- La tracta com si fos una cosa sense sensibilitat.
- Li parla de manera insultant durant el coit.
- Li demana relacions en llocs i moments inoportuns.
- Utilitza el sexe per denigrar-la o iniciar discussions.
- La compara amb altres dones.
- No la sedueix ni espera que ella obtingui plaer.
- L'obliga a tenir relacions sexuals davant les criatures o altres persones.
- Vol fer-li fotos despullada sense el seu consentiment.
- L'obliga a vestir-se de manera excitant per a ell.
- L'obliga a realitzar gestos o actituds que la humilien o la incomoden.
- L'acusa de frígida o de nimfòmana segons les circumstàncies.
- L'obliga a tenir relacions quan està deprimida, cansada, malalta, immediatament després del part o d'un avortament, després de la mort d'un ésser estimat, després d'una agressió, després d'un èxit laboral o social d'ella, etc.
- La utilitza com a descàrrega sexual hostil després d'un disgust laboral o familiar.
- No es mostra amorós, ni li parla, ni la besa durant l'acte sexual.
- L'obliga, amb armes, a tenir relacions.
- Pretén mantenir relacions quan està brut i pudent.
- Contagia a l'esposa infeccions i malalties voluntàriament.

10.4-Abús econòmic

A partir de la violència econòmica l'agressor vol evitar que la víctima pugui tenir els recursos per viure lliure sense dependre d'ell. Aquest s'apropia dels diners d'ella, fins i tot, li prohibeix que treballi fora de casa.

Són mostres d'això accions com aquestes:

- Es gasta els diners de la família en ell mateix.
- Gasta grans quantitats de diners sense necessitat i en nega de petites per coses vitals.
- Amaga els guanys o inversions.
- Menteix sobre les possibilitats econòmiques d'ell.
- Lliura diners als fills i filles i no a la dona.
- Fa les compres ell per no donar-li efectiu.
- Nega diners per a medicaments o consultes mèdiques.
- Protesta contínuament per l'ús dels diners.
- Desqualifica la dona com a administradora de la llar.
- En cas de divorci no compleix amb les pensions alimentàries.
- Ven pertinences personals d'ella sense el seu consentiment.
- Li revisa el moneder o la cartera contínuament.
- Declara contínuament que tot és seu.
- Oculta el patrimoni familiar.
- Es juga els diners de la família.
- Deixa que ella es faci càrrec de les despeses i ell es guarda el que guanya.
- Li pren la targeta de crèdit o els documents bancaris.
- No destina mai diners per sortides o vacances familiars.
- L'obliga a donar-li els diners que ella guanya.
- S'apodera il·legalment dels béns heretats per ella.
- L'obliga a vendre els seus béns i es queda amb els diners.
- Utilitza en el seu benefici estalvis prèviament destinats a vacances, tractaments mèdics, reformes de la llar, etc.
- L'obliga a sol·licitar préstecs o avals bancaris.
- L'obliga a treballar més o en el que ell vol per quedar-se els diners.
- L'obliga a endeutar-se per ell amb la família, amics o veïns.

10.5-Abús Social.

En l'abús social l'agressor vol evitar el contacte de la víctima amb el seu entorn. La separa dels seus amics, de la seva família i dels companys de treball. L'aïlla de tot el que l'envolta. D'aquesta manera la víctima queda desprotegida i sola davant l'abús d'ell.

Coses com les següents són considerades abusos socials:

- No permet que la dona l'acompanyi a activitats socials.
- Imposa la seva presència a la força en actes socials de la dona.
- La humilia en públic, criticant-la, rebaixant-la o actuant com si ella no hi fos.
- Boicoteja els aniversaris, les reunions nadalenques o les trobades familiars.
- Es mostra interessat per altres dones de manera oberta davant l'esposa.
- No permet que treballi o estudiï.
- L'obliga a maquillar-se o no ho permet.
- Prohibeix el contacte amb veïns, amics o familiars.
- Es mostra desconfiat, intolerant o desagradable amb les amistats o companys de feina d'ella.
- No es fa responsable dels fills.
- La tracta com una minyona o no col·labora quan hi ha convidats.
- En públic es mostra amable amb ella.

- Munta «espectacles» o la deixa plantada davant els altres.
- Tracta malament els familiars o amics d'ella.
- L'obliga a vestir-se com ell vol.
- No la deixa practicar la seva religió.
- Provoca que l'acomiadin de la feina.
- La desqualifica o es burla de les seves opinions.
- Impedeix que gaudeixi tranquil·lament de qualsevol situació.
- No la deixa participar de les festes familiars.
- No li permet parlar de segons quins temes.
- Es fa la víctima en públic, declarant que ella el maltracta.
- L'obliga a consultar metges o psiquiatres dient que està boja, trastornada o malalta.
- La fa internar, la denuncia a la policia o busca aliats en contra seva.
- Segresta els fills o filles.
- No compleix el règim de visites amb els infants.
- L'obliga a votar el partit polític que ell vol.
- Si estan separats, l'espera a la sortida de la feina, li truca per telèfon, la segueix pel carrer, vigila on va i amb qui.
- Apareix de sobte als llocs on ella va normalment (amics, família, feina) per
- molestar-la.

10.5.1 Abús ambiental

Aquest tipus de violència es troba dins de l'abús social. L'abús ambiental consisteix en destruir l'entorn de la víctima. No respectar la seva privacitat. Maltractar a les mascotes (si tenen). És una violència que implica no només a la víctima sinó a la resta de l'entorn.

Hi ha diferents accions que la caracteritzen:

- Trencar coses o llençar objectes.
- Mata els animals de companyia d'ella o els fa mal.
- Trencar o llençar la roba o els objectes personals d'ella.
- Posa la ràdio o la televisió a volum molt fort per molestar-la quan està malalta, estudiant, dormint o quan està adormint el nadó.
- Colpeja les portes o les coses quan discuteixen.
- Desconnecta el telèfon quan marxa per tal que ella no pugui parlar.
- Desconnecta o trenca la ràdio o el televisor per tal que ella no els pugui utilitzar quan ell no hi és.
- No permet que ella vegi els seus programes preferits.
- Menja el que està destinat als fills o filles.
- Ensenya productes inflamables per indicar que pot cremar la casa en qualsevol moment.
- Corre a gran velocitat amb el cotxe, amenaçant d'estimbar-se amb tota la família.

- Fa malbé el cotxe d'ella.
- Omple la casa d'escombraries recollides del carrer.
- Trenca les portes i els vidres, estripa les cortines, estira de les estovalles tirant-ho tot per terra i mou els mobles.
- Trenca plantes, llibres, fotografies, cartes, documents, records o qualsevol propietat afectiva d'ella.
- Embruta i desordena el que ella acaba d'endregar, escampa les deixalles.
- Envaeix la casa amb materials o coses que a ella li desagraden o la fan estar atemorida (armes de foc, pornografia, pertinences d'un familiar mort), etc.
- Revisa els calaixos o pertinences d'ella.
- Amaga o trenca elements de treball o d'estudi d'ella i dels fills.
- Obre les cartes o escolta els missatges telefònics d'ella.
- Parla malament d'ella o difon dades íntimes seves.
- Si estan separats intenta entrar a la força a casa d'ella.
- Toca el timbre o apareix a cada moment sense motiu per fer sentir el seu control.

11-CONSEQÜÈNCIES

Les dones maltractades normalment tenen més possibilitats de patir un major número de malalties. Es fan consumidores habituals d'ansiolítics, antidepressius i diferents medicaments. Moltes també acaben abusant de l'alcohol i d'altres substàncies.

El trastorn per estrés posttraumàtic normalment és la malaltia més associada a víctimes de violència de gènere, juntament amb depressions, ansietats i altres tipus de problemes i en molts casos les víctimes no relacionen aquests símptomes que tenen amb el maltractament que estan rebent per això es fan tractaments per tal de que aquesta s'adoni.

Les conseqüències del maltractament a una dona és poden dividir entre conseqüències mortals i les no mortals.

Entre les mortals, estan el suïcidi i l'homicidi i en les no mortals trobem trastorns crònics com alteracions físiques i mentals.

Altres conseqüències estan relacionades amb la forma de vida de les dones, com abús de psicofàrmacs, abús de drogues i d'alcohol. També embarassos no desitjats, avortaments perillosos...

11.1- De la violència física.

Les conseqüències físiques són les més fàcils de detectar ja que creen mostres evidents d'agressivitat i abús violent.

La importància que li donen a les lesions no només depèn de la gravetat objectiva d'aquestes sinó també de la fase en la que es troba

la relació ja que al principi de la relació intentarà justificar el que ha succeït buscant explicacions i relacionant-ho amb problemes laborals o econòmics.

Per norma la violència física va relacionada amb la violència psicològica. A més podem observar en la majoria dels casos altres símptomes dels abusos patits, i poden ser visibles o invisibles depenent de la gravetat que tinguin.

11.2- De la violència psicològica.

Després de patir violència psicològica les conseqüències d'aquesta són molt amplis i molt difícils de detectar a simple vista.

Les víctimes d'aquest tipus de violència entren en una espiral de depressions, baixa autoestima, ansietats, i fins i tot, autolesions.

Els símptomes aparentment són impossibles de veure's però aquest tipus de violència genera trastorns psíquics en la víctima que fan que moltes d'aquestes dones acabin suïcidant-se.

Generalment la depressió i ansietat que suposa patir aquest tipus de violència genera un consum excessiu de substàncies com drogues, antidepressius, ansiolítics...

Una conseqüència molt important és la desesperança que la víctima sent. No té forces per afrontar la situació de patiment que té i perd la capacitat per fer altres coses com el poder per governar la seva pròpia vida que en aquest moment serà governada pel maltractador.

11.3 De la violència sexual.

Les conseqüències de l'abús sexual o de la violació de la víctima són molt greus i de llarga duració. Les víctimes d'aquest tipus de violència pateixen símptomes físics i psicològics sexuals com pot ser:

La Anhedonia, que és una incapacitat per sentir plaer, consisteix en una perduda d'interès o satisfacció davant qualsevol activitat. Hi ha una falta en la activitat dels estímuls que habitualment donen plaer.

La Anorgàsmia, que és la suspensió persistent de l'orgasme. Està manifestada després d'una excitació normal produïda a través d'una estimulació intensa.

12. PROCÉS DE DENÚNCIA EN UN CAS DE VIOLÈNCIA DE GÈNERE

La violència de gènere suposa un problema molt greu en la nostra societat. Són moltes les dones que pateixen aquest tipus de violència i moltes les que acaben mortes.

Quan una dona arriba a la comissària a denunciar un cas de violència de gènere, el procés que es segueix és que primerament se li informa del procés que haurà de seguir i es fa una intervenció d'urgència on se li facilita assistència mèdica o psicològica. Després es recull la denúncia, cosa que és difícil perquè moltes dones tarden anys en denunciar casos d'aquest tipus i llavors quan van a denunciar el que fan és denunciar la seva vida i explicant tota una vida de maltractament. A més ho fan amb algú que no coneixen de res i aquesta persona té la feina de fer-les sentir bé. Les víctimes s'han de sentir acollides i còmodes per expressar-se, en definitiva, s'han de sentir segures.

A través de la Llei Orgànica 1/2004 de 28 de desembre es regula la protecció de les víctimes. En aquesta llei s'unifica l'ordre de protecció cap a les víctimes i la manera en la que l'acusat serà jutjat.

Segons el dany que la víctima ha patit es divideix en dos, segons el grau de violència que ha pogut patir:

- Primària: Conseqüències patides directament per un maltractament que afecten de manera directa a la víctima.
- Secundària: Danys patits per la víctima a través del sistema penal, com pot ser, falta d'atenció, assistència, informació per part del sistema.

Després de que el maltractament ha passat i s'ha efectuat la denúncia per part de la víctima, s'inicia un procediment legal, de manera que les mesures de protecció es duguin a terme.

Per poder fer aquesta denúncia, la víctima ha d'anar a la policia local del seu poble/ciutat o bé als Mossos d'Esquadra més propers. També poden acudir als serveis socials o associacions d'ajuda a dones maltractades i aquests acompanyaran o ajudaran a la dona a fer efectiva la denúncia.

En la primera denúncia és molt important que a la hora de que la dona faci la seva declaració dels fets estigui present un advocat/da especialista del tema.

Després de l'atestat el cas passa a disposició judicial i serà un procés llarg i dur per la víctima en el que hi haurà una primera citació per veure si aquell detingut queda en llibertat o no.

Posteriorment quan la denúncia ja ha estat efectuada, la policia informa a la víctima de la data en la que haurà de comparèixer als jutjats.

En la compareixença hauran d'estar presents:

- La víctima amb el seu advocat/da
- L'acusat d'agressió amb el seu advocat/da
- Testimonis (en el cas que n'hi haguessin)

Després es dictarà provisionalment un acte on es determinarà si els fets succeïts són un delicte o no. Si consideren que no és un delicte el procés acaba aquí. En canvi si consideren aquests fets com a delicte es dictarien mesures on a les víctimes se'ls ofereix una ordre de protecció i d'allunyament de l'agressor. Si tenen fills també se'ls proporciona protecció a ells. A les víctimes se'ls hi pregunta si necessiten un ajut social que després el jutge haurà de resoldre. En

funció de la denúncia poden procedir a detenir al presumpte agressor o no.

Cada cas és molt particular però aquestes són les mesures que es realitzen en quasi tots els casos:

- **Mesures de protecció:** ordre d'allunyament i prohibició de comunicació.
- **Mesures civils** corresponents que caducarien en un període de 30 dies com serien la separació i en el cas de tenir fills menors, la custòdia, etc.
- **Judici ràpid** en el que la víctima no haurà de ser present i en aquest judici podríem trobar diferents situacions:
 - ➔ L'imputat pot acceptar la pena sol·licitada per part de la víctima i llavors es dicta sentència.
 - ➔ L'imputat pot no acceptar la pena, llavors l'expedient és enviat als jutjats penals on serà celebrat el judici (normalment sol passar un 1 més fins que arriba el judici) i en aquest cas la víctima haurà de declarar amb la presència del seu presumpte agressor.

En tot aquest procés es molt important que les dones estiguin atingudes en tot moment i que se sentin recolzades, ja que hi ha un gran nombre de dones maltractades que s'aturen a la meitat del procés de denúncia i fan un pas enrere per por o perquè se senten jutjades.

13. ATENCIÓ A LES DONES MALTRACTADES

13.1-Definició d'urgència

Una urgència en violència de gènere o domèstica s'entén quan l'Equip d'Atenció Primària ha d'intervenir immediatament a partir de la revelació de la víctima. Pot estar derivada d'un altre servei com per exemple la Policia Local o els Mossos d'esquadra...

Davant un cas de violència gènere hi ha uns criteris per determinar els graus d'urgència o la prioritats que té la intervenció:

1er. Grau de prioritats: Resposta d'urgència: La investigació s'ha d'iniciar de forma immediata, en el termini d'una hora després de rebre la notificació.

2^{on}. Grau de prioritats: Resposta preferent: La investigació s'ha d'iniciar en el termini de 48 hores després de rebre la notificació.

3er. Grau de prioritats: Resposta diferida: Aquest grau, s'assigna a cassos on ja es té la suficient informació per saber que no hi ha risc en la salut i/o seguretat bàsica de la víctima i que el risc no augmentarà si les condicions de la família es mantenen.

En cap cas, no obstant, l'inici de la investigació s'ha de posposar més de 20 dies després de rebre la notificació.

13.2-Primera intervenció (Servei d'Allotjament d'Urgència)

Al parlar de la primera intervenció ens referim al conjunt d'actuacions d'intervenció immediata que es realitzen quan es té consciència d'un cas de violència de gènere.

L'objectiu d'aquesta primera intervenció, és l'acolliment de la víctima, fer el diagnòstic de la situació de maltractament i derivar el cas al recurs especialitzat.

S'ha de fer un disseny d'intervencions → Entrevistes amb la víctima, entrevista amb els menors, entrevistes als familiar... També reunions de professionals i reunions d'equip.

Per tal de dur a terme la intervenció s'utilitzen dos mètodes:

- Recollida d'informació directa a través de l'entrevista
 - Informació relativa a la víctima
 - Nom, sexe, edat, data de naixement, adreça, número de telèfon.
 - Localització actual
 - Incidents de maltractament en el passat
 - Factors de vulnerabilitat de la víctima
 - Informació sobre el presumpte maltractador
 - Nom, edat, adreça i telèfon.
 - Relació amb la víctima
 - Accés del presumpte abusador a la víctima
 - Característiques que poden ser perilloses sobre l'agressor: Abús de drogues, alcohol, malalties, retard o malaltia mental, agressivitat.
 - Informació relativa a la família
 - Composició familiar
 - Fills o altres menors que conviuen a la llar i que poden ser víctimes.
 - Descripció de la situació de violència del agressor
 - Descripció de la situació abusiva
 - Manifestacions de la víctima
- Recollida d'informació a través de la sol·licitud d'informes a altres fons:
 - Informes mèdics
 - Exàmens psicològics o psiquiàtrics.

La intervenció en casos de violència de gènere s'ha fer des d'una perspectiva interdisciplinària: treballadora social, educadora social.

La intervenció feta pels serveis socials en un cas de violència domestica és important ja que es tracta d'un equip multidisciplinari especialitzat en situacions socials. Aquesta primera intervenció segurament serà derivada després de que la víctima hagi interposat la denúncia i per tant hi hagi una ordre d'allunyament i la víctima estigui en un domicili segur. En aquest cas la intervenció no és de nivell prioritari.

Si la víctima encara no ha posat denúncia els serveis socials han de encoratjar-la perquè denunciï, insistir però sense pressionar-la. En aquest moment, si la víctima no ha tingut assistència jurídica, se li deriva per tal de que rebi aquest assessorament jurídic.

Si la víctima es troba en una situació en la que la seva vida està en perill, encara que hi hagi una ordre d'allunyament o si no té cap lloc on estar segura, cal activar els recursos d'urgència: Hotel d'acollida i posteriorment casa d'acollida.

Aquest recurs d'urgència (casa d'acollida) és un servei destinat a oferir de forma temporal, acolliment a les dones i als fills que estiguin a càrrec de les dones que han patit o pateixen violència de gènere i que han hagut d'abandonar el domicili familiar i no tenen els recursos necessaris per afrontar la situació.

Per atendre a aquestes dones, el Departament disposa de cases i pisos pont (aquest són habitatges tutelats que substitueixen temporalment la llar durant el procés jurídic en contra del presumpte agressor).

En aquests pisos, es facilita la integració social de les dones ja que tenen suports personals, psicològics, social, jurídic i de lleure.

13.3-Serveis d'assessorament jurídic

Cada comarca i/o zona té la seva manera d'actuació davant un cas de violència de gènere però totes ofereixen uns mateixos serveis.

Per exemple a l'Institut Català de la Dona en el cas del servei d'assessorament jurídic a un víctima de violència de gènere, tenen una advocada que oferirà assessorament e informació legal de manera gratuïta, li ajudarà a respondre tots els dubtes que la víctima tingui, en temes de separacions, divorcis, com actuar davant un cas de maltractament, custòdies d'infants, incompliments de pensions, règims de visites, agressions sexuals...

La funció d'aquest servei és oferir atenció especialitzada, en dret civil, penal i matrimonial. Valorar el cas i derivar el cas a persones especialitzades en casos de violència domèstica. També coordinaran i acompanyaran a la víctima amb els assistents socials, policia, jutjat, fiscalies...

13.4-Servei d'atenció psicològica

El servei d'atenció psicològica de L' Institut Català de les Dones ofereix un servei gratuït i presencial, d'atenció psicològica a les dones que necessiten orientació i assessorament. Les dones que pateixen situacions de violència se'ls hi ofereix atenció per tal de superar situacions d'abús de parella, agressions sexuals.

Els objectius de la intervenció en víctimes de violència de gènere és augmentar la seguretat de la dona maltractada, reduir o eliminar els símptomes, generar un augment en l'autoestima de la dona. Ensenyar i/o ajudar a que la dona millori en l'estil d'afrontament o a l'hora de solucionar problemes i en la presa de decisions. També

s'intentarà modificar creences tradicionals sobre els rols de gènere i actituds sexistes que hi ha inculcades en moltes dones.

Les tècniques que s'utilitzen en la intervenció psicològica són estratègies de reducció d'ansietat, entrenaments en habilitats socials, entrenament en la solució de problemes, educació en diferents creences de rol masculines.

13.5 Teleassistència per víctimes de violència de gènere.

La Violència de gènere menysprea els drets fonamentals de les víctimes com són la llibertat, la igualtat, la seguretat, fins i tot, la vida. Per tot això alts càrrecs públics no poden quedar fora d'aquesta realitat i tenen la obligació de protegir i donar una resposta global a aquestes que ho necessitin. Amb aquesta finalitat de prevenció i protecció de la víctima davant un cas de violència de gènere, es va crear el servei de teleassistència mòbil per a les víctimes.

Aquest servei, és una modalitat que ofereix una atenció immediata i a distància, que assegura una resposta ràpida en els possibles

inconvenients sorgits amb l'agressor sigui on sigui el lloc on es trobin. És un servei que ofereix el *Ministerio de Trabajo y Asuntos Sociales* i que consisteix en què la víctima disposa d'un aparell amb el qual, quan ho necessiti, està en connexió amb una central d'alarmes. Aquesta central d'alarmes està a Madrid i està en servei 24 h al dia,

365 dies a l'any. La usuària pot posar-s'hi en contacte quan senti que està en perill o que l'agressor s'acosta o la segueix. Activant aquest sistema immediatament algú l'escolta des del mòbil i activa els serveis d'emergència necessaris.

D'altra banda, el servei utilitza tecnologies de comunicació mòbil i de localització via GPS i GMS i des de la central localitzen exactament el lloc on es troba la víctima i envien els serveis que necessita al lloc exacte, per tant permet a les dones davant una situació d'emergència entrar en contacte amb un centre atès per personal específicament preparat per atendre i donar una resposta adient segons la situació plantejada, ja sigui per ells mateixos o mobilitzant a altres recursos (mossos d'esquadra, ambulàncies...). Aquest contacte es pot establir en tot moment i des de qualsevol lloc, només s'ha de pulsar el botó i en la modalitat de "mans lliures".

L'aparell té l'aparença de mòbil però en casos d'emergència no cal marcar els números, sinó que té un pulsador en la part superior que activa la senyal. No cal acostar-s'hi per parlar, per tant el pot portar a la bossa o a la mà que l'aparell grava tot el que diu la víctima i les amenaces de l'agressor.

Ni la víctima usuària, ni ningú extern pot finalitzar la trucada realitzada des de l'aparell. Aquest sistema té com a característica que només des de la central d'alarmes poden tallar la comunicació pel que fins que no s'asseguren de que la víctima no es troba en perill no tallen la comunicació.

Aquesta atenció no es limita a les demandes ocasionals de les víctimes usuàries sinó que també n'hi ha programades actuacions de caràcter preventiu, que des del centre d'atenció es posaran en contacte cada 15 dies amb les usuàries d'aquest servei de manera periòdica per tal de realitzar un seguiment permanent i poder

intervenir si les circumstàncies ho demanen. A més la central disposa de l'atenció de psicòlegs per aquells moments d'angoixa en que la víctima necessita alguna persona per parlar.

A Catalunya la gestió d'aquest servei el porta la Creu roja. Per sol·licitar aquest tipus de servei s'ha d'omplir unes dades sobre la víctima i l'agressor i la professional que ho demana també ha de donar les seves dades perquè es converteix en la coordinadora d'aquest cas, per tant des de la central li envien a ella totes les incidències que sorgeixin i la professional encarregada ha de treballar tots els aspectes de la usuària. Per aquest motiu és molt important que la víctima es comprometi a complir el seguiment amb la professional referent i a tenir l'aparell connectat i sempre amb bateria.

Els **objectius** d'aquest servei són:

- ➔ Garantir una atenció immediata i adient davant situacions d'emergència amb persones especialitzades, que proporcionin seguretat a la usuària i mobilitzant els recursos necessaris depenent del tipus d'emergència produïda.
- ➔ Proporcionar seguretat i tranquil·litat al les usuàries al servei i als familiars que depenen d'aquestes. Oferint-los recolzament emocional, informació, assessorament, i garantint la comunicació interpersonal davant qualsevol necessitat durant les 24 hores del dia.
- ➔ Potenciar la autoestima i la qualitat de vida de les usuàries del servei, ajudant-les a crear una xarxa social de recolzament amb l'entorn habitual i animar-les a que mantinguin, amb plena seguretat contacte amb l'entorn familiar i social no agressor.
- ➔ Ajudar a disminuir la sobrecarrega de la usuària, proporcionant-li tranquil·litat, al saber que hi ha un equip tècnic

i humà que la recolza i es capaç de resoldre incidències que puguin sorgir.

Per tal d'obtenir aquest tipus d'assistència s'han de complir una sèrie de **requisits**:

- ➔ No conviure amb la persona o les persones que las han fet estar sotmeses a maltractament.
- ➔ Comptar amb una ordre d'allunyament o una ordre de protecció sempre que el jutge que la va dictar no consideri contraproductent aquest servei per a la seguretat de la usuària.

El servei s'acabarà quan es deixi de complir alguns dels requisits per accedir, o quan la usuària ho sol·liciti.

14.CAMPANYES SOCIALS CONTRA LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE

Des de fa set anys, el "Ministerio de Sanidad, Servicios sociales e igualdad" realitza campanyes per tal de sensibilitzar a la societat amb la violència de gènere i també amb la finalitat d'informar sobre com s'ha d'actuar. Aquestes campanyes van acompanyades d'un anunci publicitari que s'emet a la televisió i de cartells que estan per les ciutats.

14.1 Campanya 2006

Aquesta campanya consisteix en un procés de sensibilització en matèria de violència de gènere que té com a lema "**Contra los malos tratos gana la ley**". La campanya

iniciada al 2006 va tenir com a finalitat informar sobre el compliment i sobre l'aplicació de llei integral en la lluita contra la violència de gènere.

14.2 Campanya 2007

Al 2007 es va crear una campanya per difondre el servei telefònic d'informació i assessorament jurídic en patir un cas de violència de gènere, sota el lema de "**A la primera señal de malos tratos, llama, 016. No esperes a que la violencia de genero deje esta señal**".

14.3 Campanya 2008

En aquest cas, la campanya creada al 2008 amb el lema "**Ante el maltratador, tolerància cero**" tenia com a objectiu el rebuig i l'aïllament social cap al l'agressor. En aquesta campanya hi ha

diferents novetats respecte a les altres, ja que en aquesta es busca la complicitat dels homes en el rebuig contra la violència de gènere i especialment contra els agressors de violència de gènere mostrant les diferents conseqüències de la violència en els menors i la prevenció d'aquest tipus de violència en dones.

14.4 Campaña 2009

Aquesta va ser realitzada amb l'objectiu de continuar informant i sensibilitzant però a més per a conscienciar que la violència de gènere és un problema en la societat que, per tant, ens implica a tots.

Amb aquesta campanya, que té com a lema "**Ante el maltrato, todas y todos a una**" volen generar un rebuig en la societat a la violència de gènere.

També a través del missatge de la campanya "**Ya no tengo miedo**" volen donar d'esperança a les dones víctimes, amb un missatge positiu, al sentir que tota la societat està amb elles per protegir-les i ajudar-les.

14.5 Campaña 2010

En aquesta campanya el lema és "**Saca tarjeta roja al maltratador, quien no juega limpio queda fuera de la sociedad**" i es presenten testimonis de l'entorn de la víctima i participen personatges famosos amb frases normalment pronunciades pels agressors per tal d'insistir als

ciutadans de la seva implicació i mostra de rebuig cap a la violència de gènere i en particular als agressors.

14.6 Campanya 2011

Al 2011 la campanya va tenir com a lema **"No te saltes las señales. Elige vivir"**. Aquest any la campanya tenia com a objectiu informar a les víctimes i al seu entorn de com detectar diferents manifestacions de violència de gènere i recordar que han d'actuar.

Per tal de pervenir la violència de gènere la sensibilització de la societat és una de les claus més fortes per això en aquesta campanya un any més s'intenta buscar la complicitat de tota la societat per tal d'eradicar la violència vers les dones i per tal d'informar a les víctimes dels seus drets i dels mètodes de protecció. Es busca també el rebuig social dels agressors.

14.7 Campanya 2012

Al 2012 s'ha continuat amb la campanya creada al 2011 que està composta per tres versions de comportaments de la parella que mostren indicis de violència de gènere: l'aïllament, l'amenaça i l'autoestima. Aquesta campanya va dirigida a avançar i donar pautes del comportament de l'home cas de ser un agressor per tal de que aquestes es puguin protegir i se les faciliten elements per augmentar la capacitat a l'hora d'identificar determinades conductes que mostren clars indicis de violència, així com situacions de ser-ho i per tant factors que suposen un perill per la víctima.

15.PROCESSOS D'ACTUACIÓ DAVANT UN CAS DE MALTRACTAMENT

Quan hi ha un cas de maltractament, hi ha diferents processos o protocols a seguir. Cada institució té el seu propi protocol d'actuació si es troben amb un cas de violència de gènere.

A continuació veurem el protocol d'actuació del CAP nord de Terrassa quan es troben amb un cas de violència de gènere.

15.1 Protocol d'actuació del CAP nord de Terrassa.

Si el personal sanitari té la sospita de que una dona pot ésser víctima de maltracte, ho ha de confirmar o descartar a través d'una entrevista clínica específica.

Per realitzar aquesta entrevista s'han de seguir unes pautes o criteris per tal de facilitar la resposta de la víctima:

Per exemple, visitar-la sola, amb temps suficient, mantenir una actitud empàtica i sobretot evitar jutjar o imposar criteris i/o dubtar...

Introduir el tema de la violència de gènere de manera que no s'acusi a la dona de ser una víctima de violència de gènere sinó com si fos una pregunta rutinària: *"La violència de gènere és un problema comú i per això de forma rutinària preguntem a les pacients sobre aquest tema, com van les coses per casa?"*

Poc a poc anar realitzant preguntes més dirigides per exemple, *"se sent segura?, té por?" "Té alguna dificultat per veure's amb familiars o amics?" "aquestes lesions solen sortir després d'un cop de puny o una esgarrapada, és això el que li ha passat?"*

L'actuació del personal sanitari dependrà de si la dona reconeix o no el maltracte i depèn de la situació de perill en que es trobi.

Els responsables sanitaris, tenen coneixement d'uns indicadors de sospita, una sèrie de símptomes que fan pensar que la dona pateix situacions de violència:

Físics:

- Dissociació anamnèsi-exploració.
- Lesions en diferents estadis.
- Retràs en la consulta.
- Visites reiterades a urgències per accidents fortuïts.
- Característiques de les lesions: bilaterals, defensives, facials (fx nas, dents, lòbul, timpà...)

Ginecoobstètrics:

- Lesions genitals, mama, abdomen.
- Disparèunia, dolor pèlvic.
- Infeccions de transmissió sexual.
- Historial obstètric
 - Interrupció voluntària de l'embaràs o avortaments espontanis de repetició.
 - Retard en l'atenció prenatal.
 - Embaràs no desitjat.

Psicològics:

- Actitud: Por, nerviosisme, no contacte visual, sobresalts, tendència a culpabilitzar-se, reticència a respondre o deixar-se explorar...
- Estat emocional: Depressió, idees suïcides, por a morir, ansietat...
- Ús i abús de fàrmacs i tòxics.

Altres:

- Queixes cròniques, insomni, cefalees, abdominàlgies.

Si la dona reconeix que pateix una situació de violència de gènere s'ha de realitzar una exploració de les lesions i de l'estat emocional

informant sempre a la pacient de les exploracions i de la seva finalitat.

Si la sospita es confirma per part del personal sanitari, aquest ha d'iniciar una tasca per facilitar informació a la víctima i derivar-ho si el cas ho requereix.

Actuació segons la decisió de la dona:

Abandonar el domicili	Tornar al domicili	Ja va marxar del domicili
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Conèixer situació familiar i recursos ▪ Servei d'atenció d'urgències i emergències 112: <ul style="list-style-type: none"> - Mossos d'esquadra 088/ Policia local 092 - Serveis d'acolliment/atenció a la dona. - Mesures legals d'allunyament <ul style="list-style-type: none"> ▪ Suport i seguiment 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Concertar cita de seguiment <ul style="list-style-type: none"> ▪ Protecció de menors/dependents ▪ Informar de recursos ▪ Escenari de protecció/ pla de seguretat 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Informar de mesures legals d'allunyament ▪ Servei d'atenció d'urgències i emergències 112 <ul style="list-style-type: none"> ▪ Escenari de protecció

El personal sanitari, té uns indicadors també de situacions de **perill extrem**.

Pla de seguretat: mesures de preparació per si hagués d'abandonar el domicili de forma urgent:

Procurar que l'agressor no sigui al domicili al abandonar-ho.

No donar informació ni indicis dels seus plans.

Procurar no prendre tòxics (mantenir l'estat d'alerta).

Acudir a les persones i al lloc prèviament preparat.

Tenir preparats:

Llistat de telèfons importants

Joc de claus extra de casa i cotxe.

Compte corrent que només conegui ella i fer aportacions quan es pugui; previsió de diners en metàl·lic, targeta de crèdit...

Documents legals: certificats, DNI, informes, denúncies...

Bossa amb roba, medicaments i algun objecte(p.e. joguina) pels nens.

A l'actuació hospitalària la majoria de recomanacions que estan plantejades a l'Apartat d'atenció primària (pàgina 7,8,9,10 de l'annex 1) serviran també, excepte les actuacions del seguiment en la consulta.

El personal sanitari del servei d'urgències prestarà atenció a la pacient en funció de les lesions i símptomes presentats. Posteriorment es valora si cal una actuació de professionals del servei de Psiquiatria i Treball Social.

L'informe assistencial d'alta s'entrega a la pacient evitant explicitar informació que pugui perjudicar-la.

En cas de que la dona assisteixi amb el presumpte agressor o que retorni amb aquest al domicili, s'informarà a la pacient de que l'informe es pot entregar a un familiar amb el seu consentiment.

Legalment, el personal sanitari està en la obligació de posar en coneixement de l'autoritat judicial, l'existència de lesions davant la constatació de maltractes.

16.INTERVENCIÓ AMB HOMES MALTRACTADORS

Hi ha tres tipus de programes o tractaments per a homes que han estat maltractadors, per tal de canviar aquest tipus d'actitud tan violenta i agressiva que exercien amb la seva parella.

El programa que es fa dins de les presons que té com a base legal, la *ley orgánica 1/2004*, artículo 47- "1. *La administración penitenciaria realizará programas específicos para internos condenados por delitos relacionados con la violencia de género*". Aquest tipus de programes està pensat per a homes que estan a la presó per aquest tipus de delictes i la assistència és voluntària pels interns.

Es fan grups de més o menys 10 homes amb sessions setmanals durant 10 mesos amb avaluació inicial i sessions individuals periòdicament per tal d'anar comprovant l'estat de l'home i si avança i té efecte el programa.

També hi ha un programa com a Mesura Penal Alternativa que té com a base legal: Ley Orgánica 1/2004, Artículo 35- Sustitución de penas. "*En el caso de que el reo hubiera sido condenado por un delito relacionado con la violencia de género, la pena de prisión solo podrá ser sustituida por los trabajos en beneficio de la comunidad. En estos supuestos, el Juez o Tribunal impondrá adicionalmente, además de la sujeción a programas específicos de reeducación y tratamiento psicológico, la observancia de las obligaciones o deberes previstos en las reglas... (Del código penal)*" Aquest programa està gestionat per associacions o empreses i finançats pel Departament de Justícia. En aquest programa és fan també treballs en grup durant 10 o 15 sessions, amb visites individuals per avaluar a l'home que participa en aquest programa, tant a l'inici del programa i durant la participació en aquest.

Després hi ha els programes d'assistència voluntària que normalment estan realitzats per associacions i ONG's i finançats per administracions públiques o per contribucions dels propis homes.

17. PREVENCIÓ DE LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE

Molts cops, evitar la violència és molt complicat (pel caràcter de l'agressor, la seva major força física...) però, no obstant tots podem fer coses per tal de evitar-ho.

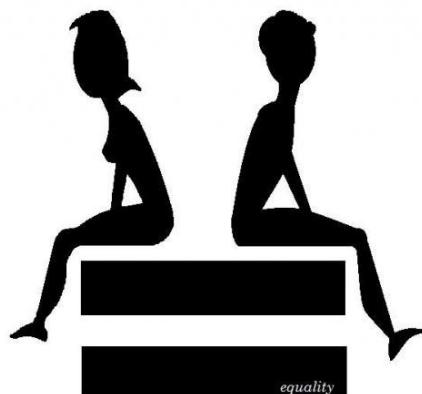
Per potenciar la prevenció de la violència de gènere, s'ha de

començar per ensenyar als joves en igualtat de condicions sense diferències de sexe. Per tant s'ha d'educar a la societat promovent canvis en la mentalitat, eliminant tots els símptomes de masclisme per tal de crear una societat

igualitària en oportunitats, drets i obligacions. Al mateix temps s'han d'aplicar les lleis amb rigor i procurar que les dones tinguin les suficients oportunitats per tal de ser independents i no dependre mai de l'home per poder viure, si aconseguim això haurem donat un pas gegant cap a la igualtat.

A partir d'activitats educatives es realitzen prevencions, ja que animant a les dones i nenes que ho pateixin que busquin ajuda podem elevar la conscienciació dels professionals per tal d'aconseguir

que la seva intervenció sigui més eficaç i poder disminuir la por de la víctima a ser jutjada per la societat, per tant s'han de sentir arropades. Les dones s'han de mantenir

fortes, dialogants però sense perdre el control de la seva vida i de la seva part en la relació. Moltes vegades això és impossible de realitzar, ja que moltes acaben per perdre el seu propi "jo" i depenent de la parella per tant, si la violència es repeteix cal sol·licitar ajuda, denunciar i allunyar-se'n de l'agressor. Després de la denúncia mai s'ha de tornar al domicili si és compartit.

També hi ha tota una sèrie de prevencions que es poden realitzar per tal de prevenir la violència de gènere:

Educativament, s'ha de prevenir coeducant en valors igualitaris, educar en el respecte per la sexualitat de la resta i canalitzar l'agressivitat del/la menor i per tant no inhibir-la.

S'ha de formar i donar atenció a les persones que pateixen i/o produeixen maltractament o que es trobin en situació de risc amb un personal qualificat directament en la prevenció de violència de gènere.

Socialment s'ha de promoure acords i resolucions internacionals. S'ha de sensibilitzar a la societat per tal d'aconseguir el rebuig total a la violència vers les dones. Promoure nous models de relacions i famílies més democràtics i en caràcter igualitari on tots els individus de la família tinguin les

mateixes obligacions, respecte a les feines de la llar, sense distinció de sexe o gènere. També s'hauria de facilitar habitatges socials per aquelles dones, víctimes de violència de gènere, que ho necessitin.

Culturalment s'ha de promoure una transformació i/o eliminació dels estereotips sobre el gènere creats durant èpoques passades on en la família perfecta la dona era tractada com a inferior i l'home era

el cap de la família i per tant el superior. I els homes haurien de formar part activa de la lluita contra la violència de gènere reflexionant sobre continguts violents de la masculinitat.

En el món laboral, s'ha de formar professionalment a les dones víctimes de maltractament, per tal de crear en elles una via de sortida de la que ha estat una vida plena de patiment i ajudar-la a que aquesta comenci una vida autònoma sense la pressió de la parella al costat. També s'hauria complir l'article de la constitució en la que diu que tots els ciutadans són iguals i tenen els mateixos drets sense distinció de gènere o sexe, per tant, crear igualtat en els salaris entre els dos sexes.

Actualment, com em vist (al punt 15 del treball) les campanyes que es realitzen, van dirigides a posar sobre la taula les actituds generals cap a les dones maltractades i cap als homes que maltracten per tal d'educar a la societat de com ha de respondre davant situacions d'aquest tipus. I conscienciar que s'ha assenyalar als homes violents perquè no es tolera la seva conducta i així animar a les dones a buscar ajuda perquè no estan soles.

PART PRÀCTICA

18. DESCRIPCIÓ

La part pràctica del meu treball de recerca és potser la part més difícil de realitzar, ja que tenia proposat parlar amb dones que han patit aquest tipus de violència però ha estat difícil trobar a dones amb les que poder parlar ja que és un tema difícil de tractar.

La part pràctica està dividida en dos parts:

Les entrevistes realitzades al Grup d'Atenció a la Víctima dels Mossos d'Esquadra i la entrevista a una noia que va patir violència psicològica per part de la seva parella.

Les enquestes que he realitzat per Internet, la qual la han respost 64 persones. Amb aquesta enquesta podrem analitzar la opinió de la gent sobre la violència de gènere i el coneixement que tenen sobre aquest problema que tant afecta a la nostra societat.

A part de les enquestes i les entrevistes realitzades he participat a la jornada internacional contra la violència de gènere del dia 25 de novembre a Terrassa en la qual s'han fet concentracions en homenatge a les víctimes, jornades informatives i formacions per a professionals en aquest tema.

19. ENTREVISTES

19.1 Entrevista al Grup d'Atenció a la Víctima dels Mossos d'Esquadra.

Quin és el càrrec que ocupes dins dels mossos d'Esquadra?

Sóc la responsable del grup d'atenció a la víctima

Quin tipus de víctimes atens?

90% violència física ja que la psicològica és un tipus de violència que és difícil de detectar i la sexual moltes no les denuncien per vergonya.

En que consisteix la teva feina?

Consisteix en l'atenció de qualsevol persona que ve a denunciar qualsevol tipus de violència de gènere i a més consisteix en informar a les víctimes sobre els drets que tenen que són els següents (basant-nos en la llei integral 1/2004):

- Dret a un advocat que els accessori tant per la banda penal com per la separació, manutenció, etc.*
- Dret a sol·licitar una ordre d'allunyament (consisteix en que el acusador no es pot acostar a la víctima, no es pot comunicar amb ella i a més a més si aquesta ho sol·licita pot obtenir el domicili en el cas que comparteixin casa)*
- Dret a ser assistides psicològicament.*
- Serveis Socials.*

Quins recursos ofereix a les víctimes?

Bàsicament informo a la víctima sobre els drets que té però especialment l'informem sobre el dret al advocat i l'ajuda que pot obtenir a través de l'assistència psicològica.

Podem trobar algun patró de dona maltractada? I d'home maltractador?

No, no existeix cap patró de dona maltractada ja que qualsevol dona pot arribar a ser una víctima d'això, en tots els anys que porto atenen a dones víctimes de violència de gènere he vist de molts tipus de dones.

D'home maltractador tampoc existeix un patró.

Has notat algun increment en la denúncia en aquest últim any? La crisi ha afectat al número de víctimes?

Les denúncies han augmentat aquest any respecte l'anterior, ja que la violència de gènere és un problema actiu en la nostra societat i si que es cert que el fet de que hi hagi aquesta crisi economia fa que moltes parelles estiguin més desestabilitzades però no sabem exactament si el fet de que hi hagi crisi ha fet que augmenti els cassos de violència de gènere.

Quin tipus de violència de gènere tenen les víctimes?

Normalment és violència física com he dit anteriorment, hi ha alguns tipus de violència que moltes dones els hi fa molta vergonya reconèixer així com admetre que han estat violades o fins i tot maltractades.

Hi arriben denúncies d'homes maltractats?

Si, arriben en menys quantitat que de dones però si que hi ha un cert número d'homes maltractats , encara que és molt menor que el número de dones maltractades.

Quina relació teniu amb el jutjat?

Després de realitzar l'entrevista a la víctima i fer l'atestat de la denúncia, aquesta passa a disposició judicial i és el jutge qui decidirà la via a seguir.

Dueu a terme prevenció en els instituts? Creieu que és important per a evitar la violència de gènere?

Actualment no hi ha un programa establert però l'estem creant i promovent aquest tipus de prevenció dins dels instituts perquè és important que des de petits els nens estiguin implicats en això i se'ls eduqui de forma igualitària.

Teniu un protocol d'actuació? Quin?

Si, però és intern.

20.2 Entrevista "Testimoni 1"

Edat i sexe?

Tinc 29 anys i sóc una dona.

Treballes? Com ha afectat això en la relació de parella?

Si, sóc infermera i afecta tant en quan el meu treball està millor considerat que el seu i per tant ell es sent "menys" laboralment i com no podia arribar a on jo hi era em va baixar a mi.

Coneixies abans a on podies acudir a demanar ajuda si paties violència domèstica? I a on podies denunciar?

Si, al ser infermera conec els processos a seguir i a on s'ha d'acudir en cas de patir-ho

Coneixes les lleis que regulen la violència de gènere? Que en penses d'aquestes?

Si, per la meva feina conec les lleis que la regulen i crec que estan molt bé, ja que quan es van crear va suposar un gran avanç en la lluita per la igualtat però s'han d'utilitzar a temps per tal de que siguin factibles.

Quan i com et vas adonar de que ell havia canviat i que la relació no era com havia de ser?

Un dia parlant amb una companya de la feina li estava explicant comentaris que em feia i coses que ell deia i la meva amiga em va dir: "Perdona, però no t'adones que ets una dona maltractada, si una pacient t'arriba a la consulta i t'explica tot el que tu m'estàs explicant que hi pensaries...?" Llavors vaig adonar-me que estava sent víctima de violència psicològica.

Segueixes amb aquesta persona? Si és que no, com va decidir donar el pas per deixar-ho et va donar por?

No, ja no estic amb aquesta persona. Ara forma part del meu passat i ja està. Vaig decidir donar el pas gràcies a aquesta companya que em va obrir els ulls i vaig prendre la decisió i va ser definitiva. Ell va insistir amb trucades uns mesos però res més. Vaig haver de fer teràpia psicològica perquè la meva autoestima estava pel terra.

Com era el abans de començar a actuar d'aquesta forma?

El fet es que jo amb ell vaig començar perquè em sentia agust, no estava enamorada però totes les meves amigues començaven a tenir parella i tenia ganes d'estar amb algú i vaig començar a sortir amb ell. Era molt graciós em feia riure i això era el que més m'agradava de estar amb ell. Però ell era un noi amb molts problema al darrera la seva mare el va abandonar quan era petit, el pare era alcohòlic... Llavors tenia un cert desequilibri en aquest sentit. Ell fins al moment de canviar, era genial, perquè em feia riure i ens ho passàvem bé.

Quan va començar a canviar i perquè?

Vam estar junts 9 mesos i als 3 de estar junts va ser quan va començar a canviar, poc a poc anava insultant, menys preant el que jo feia, fins i tot amenaçar, coses que van fer que jo ja ni opines ni res davant d'ell, només amaga el cap i marxava.

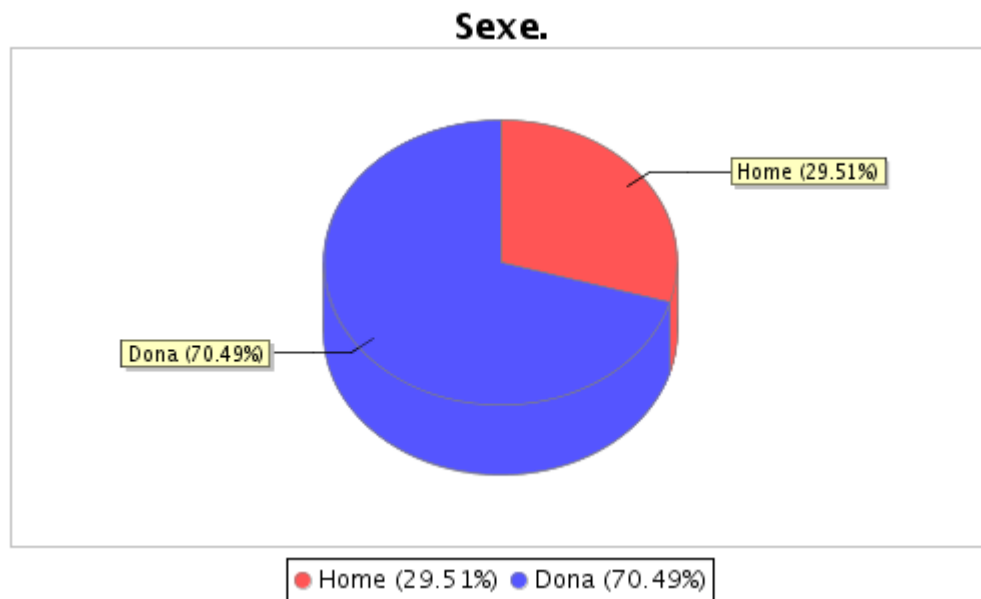
Tenies algun familiar a qui acudir? Et vas sentir recalçada?

La meva mare ho va patir molt, perquè em veia patir a mi i des de el primer dia la meva mare em va dir que perquè estava amb ell si en realitat no l'estimava que millor ser amics. La veritat és que sempre he tingut molt bona relació amb la meva mare per tant li explicava tot i quan li explicava com actuava ell em deia que el deixes que potser no em convenia estar amb una persona així. El meu pare no ho sap ni ho sabrà perquè sinó potser seria pitjor...

Has denunciat?

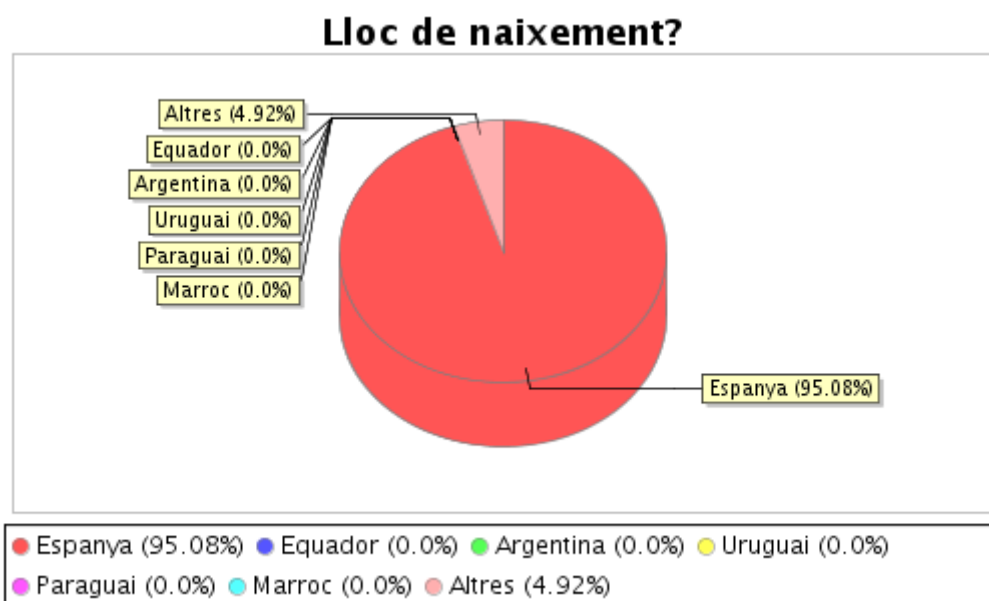
No, perquè crec que hagués estat pitjor i com no va haver violència física i a més no va insistir molt tampoc doncs no ho vaig fer.

20. ENQUESTES

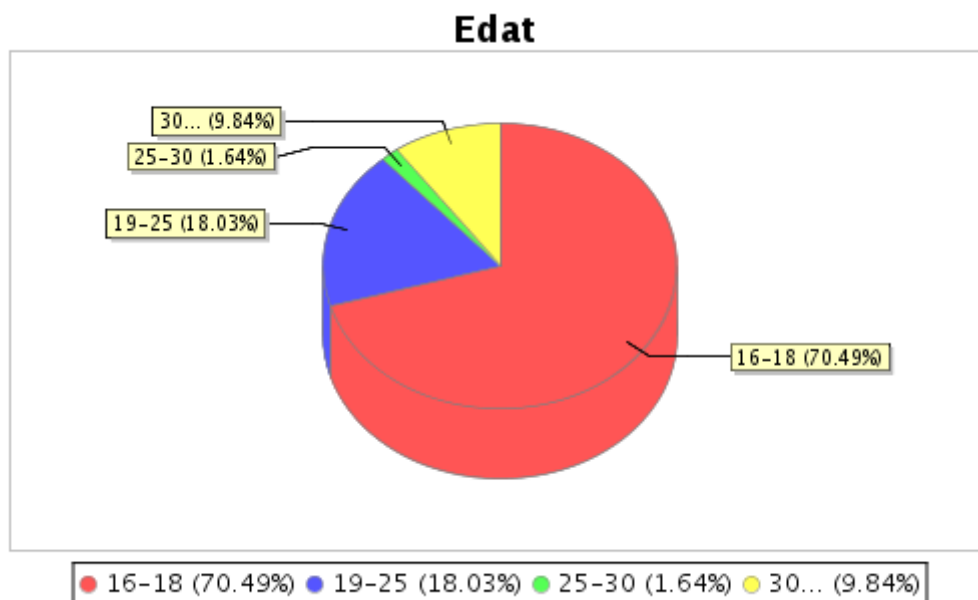

En aquesta primera pregunta només es demana el sexe de la persona que està responen l'enquesta. És una dada molt important per saber amb quin és el sexe de les persones que han respost aquesta enquesta.

Com podem veure és major el número de dones que han respost l'enquesta que d'homes. Podem entendre que aquest tema interessa més a les dones ja que les influencia al 100% i els homes estan menys interessat en aquest tema.

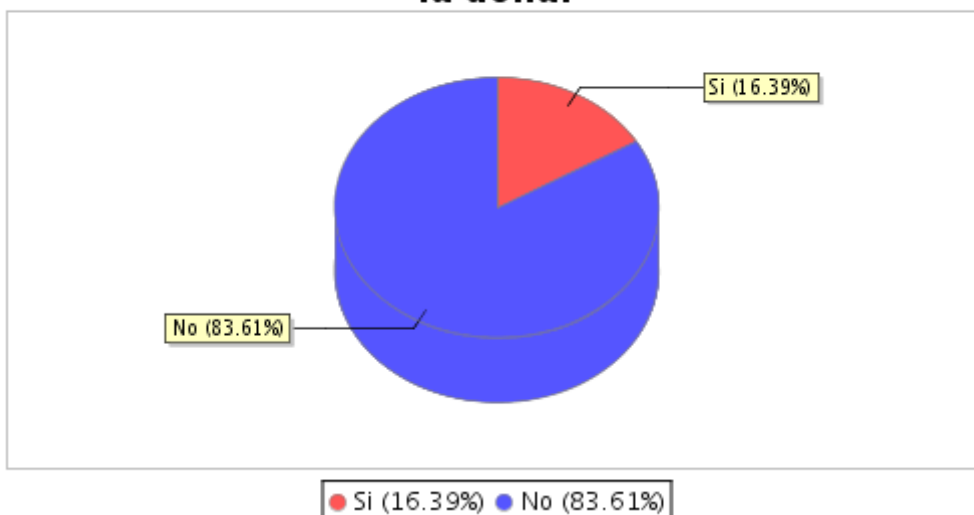

En aquesta es demanava el lloc de naixement, perquè com sabem hi ha diferents cultures que tenen la seva pròpia visió sobre aquest tema. Però ha estat majoritàriament població espanyola la que ha respost aquesta enquesta.

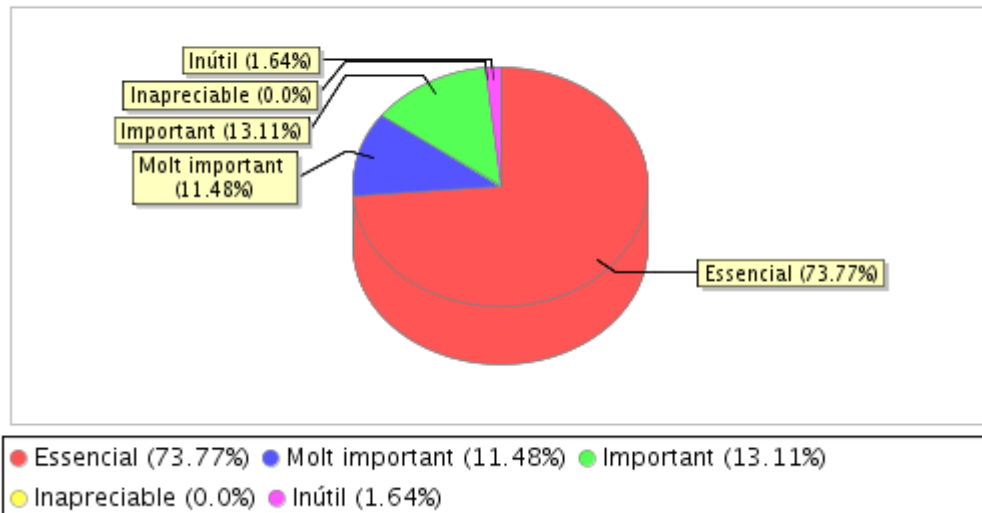
En aquesta la pregunta era que dins de quina franja d'edat es trobava l'enquesta't. Aquesta pregunta considero que és molt important ja que hi ha moltes visions respecte aquest tema, i la edat influeix. La major part de la gent enquestada està a la franja dels 16-18 però hi ha una part que està entre els 19 i els 30 o més que han donat el seu punt de vista i que han ampliat el rang d'opinió.

Creus que l'home té poder(físic, moral, ètic..) sobre la dona?

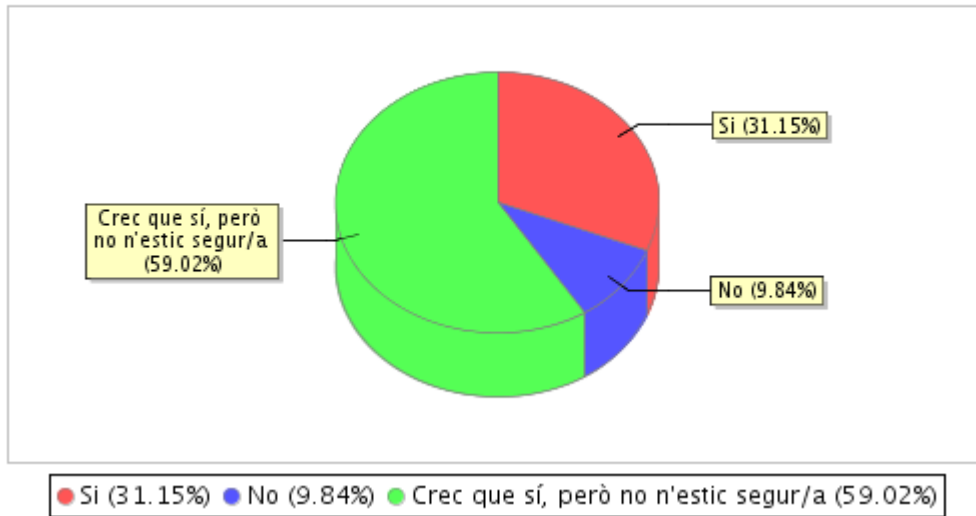
En aquesta pregunta guanya amb un 83,61% el no, és a dir, una gran majoria de gent creu que avui l'home no té tan poder sobre la dona. Això confirma que la mentalitat masclista s'està eliminant, però que encara s'ha de treballar molt per arribar a una societat igualitària.

Marca el paper que creus que té la dona a la societat.

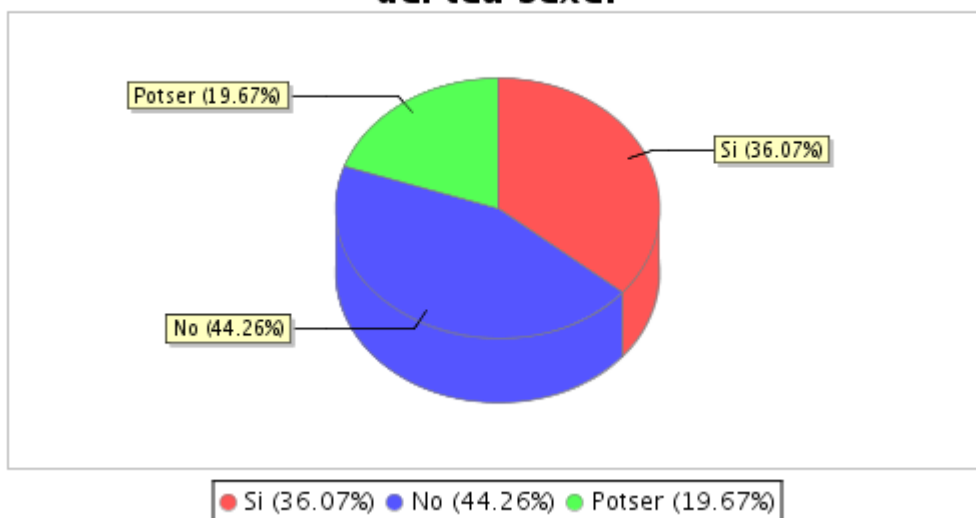
En aquesta és demanava la opinió personal sobre la quin és el paper de la dona a la societat. Una gran majoria creu que és essencial acompanyada d'un 11.48% que creu que és molt important i un 13.11% que creu que és important per tant podem arribar a la conclusió de que la dona està valorada en la societat, encara que ens trobem amb un 1,64% que pensa que el paper de la dona és inútil però en general el paper de la dona a la societat, segons els enquestats, està valorat.

Coneixes la diferència entre violència de gènere i la violència domèstica?

Amb aquesta pregunta la intenció era comprovar si la gent té coneixement de les diferències entre violència de gènere i violència domèstica i podem concloure que encara que molts pensen que si ho saben, no estan segurs, potser això és per la poca informació que es dóna i/o la poca informació que es promou. Però hi ha un 31.15% de la gent que si que ho sap per tant només cal fer una mica més de treball per tal de que tothom estigui al tant del que significa cada terme.

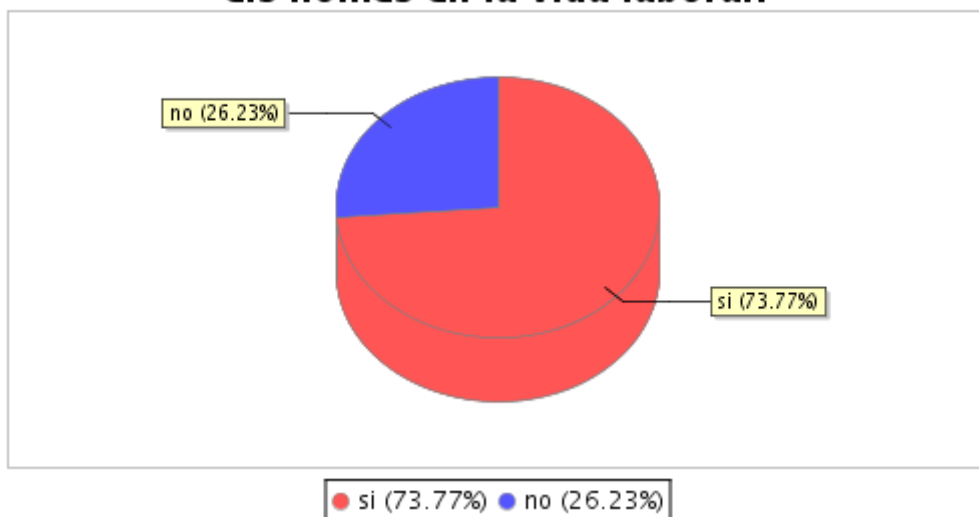
Algun cop t'has sentit discriminat/da per "culpa" del teu sexe?

Amb aquesta pregunta la intenció era saber si la gent s'ha sentit algun cop discriminada pel seu sexe. La veritat és que m'ha sorprès

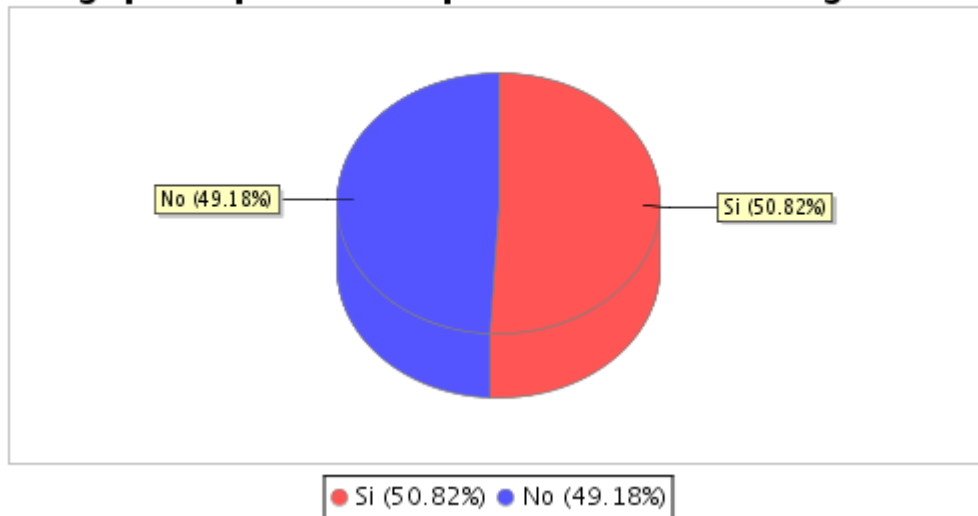
molt gratament que hi ha un 44.2% que no s'ha sentit mai discriminat i això és molt positiu, però, si mirem el resultat del si (36,07%) i del potser (17.67%) dóna una totalitat d'un 53,64% de gent que si que s'ha sentit discriminada o que potser s'ha sentit així. Per tant encara que la diferència pot ser mínima hi ha quasi la meitat dels enquestats que algun cop s'han sentit discriminats per tant, encara que és veritat que hi ha un canvi en la mentalitat masclista de abans i la de ara, encara hi ha molt a fer, perquè encara hi ha molta gent que se sent discriminada.

Creus que les dones tenen menys oportunitats que els homes en la vida laboral?

Davant aquesta pregunta, ens trobem amb una gran majoria (73.77%) de gent que creu que les dones tenen menys possibilitats que els homes en la vida laboral. Per tant hi ha una gran majoria de gent que pensa que encara que hi ha una certa igualtat entre homes i dones, al món laboral no és on més es veu aquesta igualtat ja que les dones queden excloses de moltes feines només per ser dones, en canvi els homes tenen més oportunitats de aconseguir una feina.

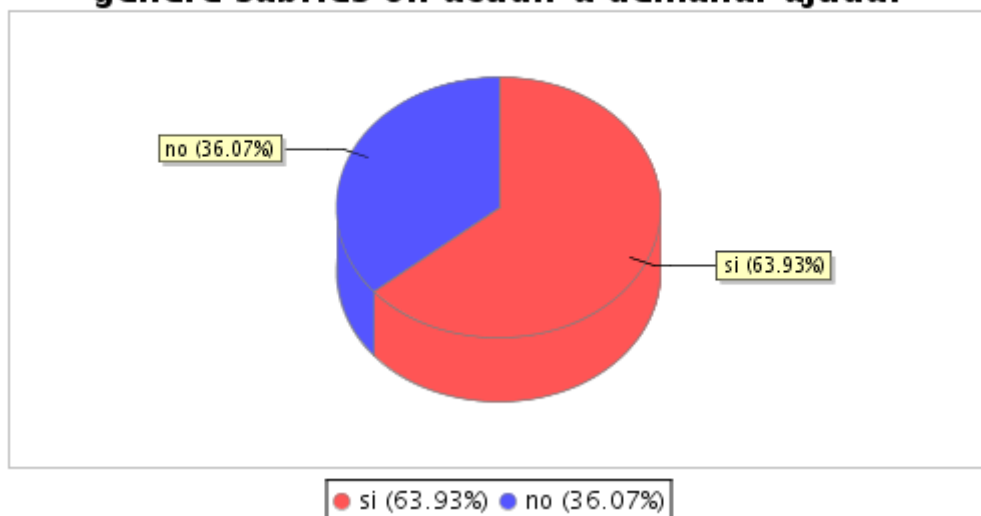
Hi ha algú del teu entorn, o coneixes a algú que hagi patit qualsevol tipus de violència de gènere?

Amb aquesta pregunta la intenció era saber si la violència de gènere forma part activament de la vida de la gent que està al nostre voltant i del seu entorn.

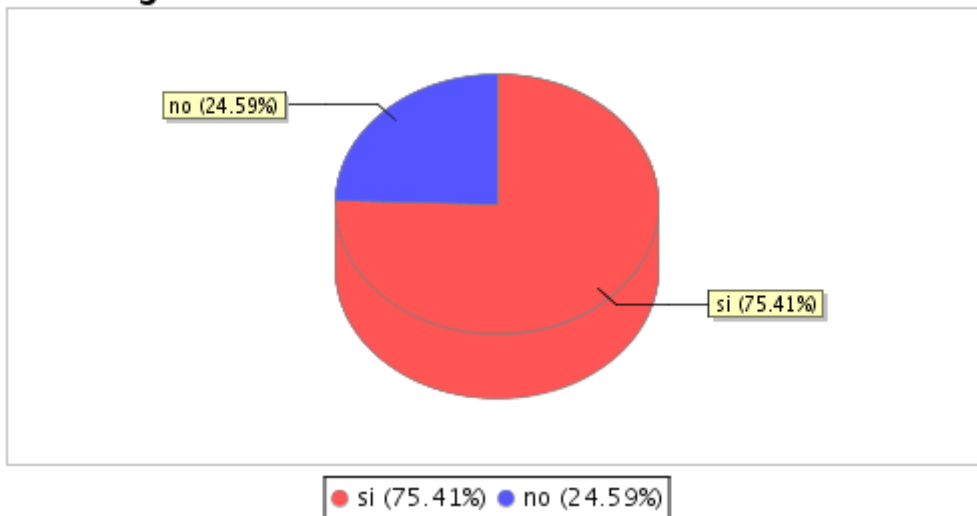
La meitat dels enquestats tenen algun conegut o algú del seu entorn que ha patit la violència de gènere per tant, la violència de gènere és un problema greu que està molt actiu en la nostra societat. És greu que la meitat dels enquestats tinguin algun conegut que ho hagi patit, és molt greu que hi hagi tanta gent que ho pateix...

Si estiguessis en una situació de violència de gènere sabries on acudir a demanar ajuda?

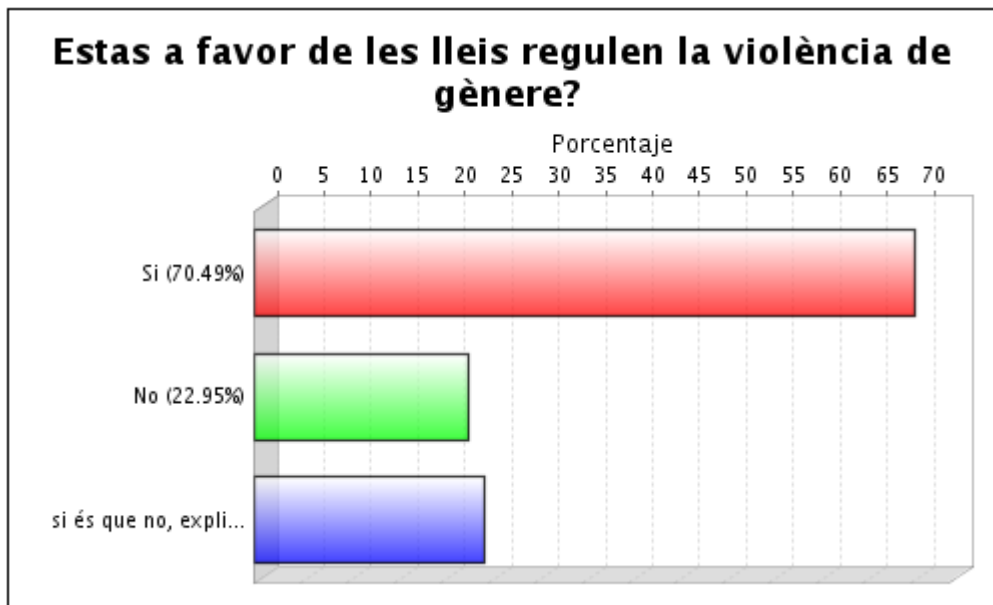

Amb aquesta pregunta podem veure que hi ha una gran majoria de la gent que sap a on a d'acudir a demanar ajuda si estigues patint violència de gènere, la qual cosa demostra que tota la feina feta en campanyes i/o programes per que la gent s'assabenti d'on poden demana ajudar serveix per alguna cosa. Però encara hi falta, perquè hi ha un 36.01% que no sabia que fer en cas de estar en aquest tipus de situacions.

Si estiguessis en una situació de violència de gènere sabries on acudir a denunciar?

En aquesta podem veure que la major part de la gent sap on ha d'anar a denunciar si es troba en una situació de violència de gènere, la qual cosa farà més fàcil que si es troben algun dia en aquesta situació puguin saber on han d'anar per acabar amb aquella situació.

Amb aquesta pregunta hem comprovat que la major part de la gent està a favor de les lleis que regulen la violència de gènere. I les que no ho estan són per raons com aquesta: *“Encara han de millorar molt. Es protegeix la dona però els processos judicials són massa llargs i molts cops la dona queda aïllada durant el temps en el que es resol el problema”* una altra raó que han donat molts coincideix amb aquesta *“Crec que encara que sembli que se li doni importància, no se li dóna la que mereix. El càstig a un maltractador de gènere (i qualsevol altre maltractador) hauria d’ésser més dura.”* Altres simplement no estan al cas de les lleis que la regulen per tant no estan ni a favor ni en contra. Però molts dels enquestats que han dit no, coincideixen en dir que són molt poc dures amb l’agressor, cosa que fa pensar que la mentalitat de la gent respecte a aquest tema està més conscienciada.

Les últimes dos preguntes estaven preguntades de manera perquè l’enquestat donés la seva opinió sobre les campanyes realitzades des del Ministeri i sobre si creuen que la violència de gènere es pot eradicar totalment i com és pot aconseguir. A continuació exposaré algunes de les respostes donades.

La pregunta sobre les campanyes era la següent:

“ No sé si ho saps però des de fa 6 anys el ministeri ha anat creant campanyes contra la violència contra la dona. Que en penses d'aquestes campanyes contra la violència de gènere? creus que són productives i que s'haurien d'haver començat a fer abans?”

He fet una petita selecció d'algunes respostes que m'han agradat molt.(la resta formen part dels annexos):

- *"Crec que fins ara tampoc s'havien plantejat les dones que podien ser iguals que els homes. Tot i així quan és un assumpte social i cultural costa més de canviar la mentalitat de les persones, s'ha de començar el més abans possible. També crec que son campanyes que no es nombren molt perquè no he sentit a parlar massa d'elles"*
- *"Són molt productives i és clar que haurien d'haver començat molts anys abans, però desgraciadament hem viscut en una societat que ha menyspreat a la dona sistemàticament. Anem pel bon camí, però encara falta molt..."*
- *"Penso que són campanyes essencials. Tothom ha de saber que maltractar a una persona, sigui home o dona, és un delicte al nostre país. Amb les campanyes el que s'intenta és protegir els drets fonamentals i individuals que tenim totes les persones, tant a nivell de salut com a nivell moral. Tot i això, em sembla vergonyós que avui en dia, en ple S.XXI, s'hagin de fer campanyes per conscienciar a les persones de que maltractar a una dona és delicte. Això, penso, no s'hauria ni de dir, hauria de venir de dins nostre saber que això no es pot fer ni s'ha de fer; som persones, tenim sentiments i instints, i aquests ja ens haurien de dir la immoralitat que provoca maltractar a una persona, no uns anuncis o unes propagandes"*
- *"Aquestes campanyes són molt boniques i tot el que tu vulguis però crec que no serveixen per res, segueix havent la mateixa violència que fa 6 anys."*

L'altre pregunta era la següent:

“Creus que es pot eradicar la violència de gènere? Com?”

I com a l'altre, he fet una petita selecció de respostes i la resta formen part dels annexos:

- *“Eradicar-la ho dubto, minimitzar-la és possible. Tot i que es creïn campanyes, xerrades educatives en contra de la violència... és molt difícil (per no dir impossible) eradicar-la del tot. Per desgràcia existeixen moltes persones amb criteris molt immorals, no vacil·len a l'hora de fer mal a algú... alguns fins i tot gaudeixen fent-ho... però si que és veritat que cada cop sembla que hi ha menys violència de gènere, poc a poc la gent va agafant consciència sobre el tema.”*
- *“Amb educació, valors, respecte etc. El tracte a la dona ha evolucionat moltíssim els últims 30 anys, però encara hi ha una part de la societat que no se n'ha adonat. Entre tots, ajudant serà més fàcil.”*
- *“Penso que sí. Però és cert que no només s'han de millorar les lleis i els serveis que envolten el tema (policia, serveis socials, etc.), també s'ha de canviar poc a poc la societat. El masclisme està molt present a la nostra societat.”*

La conclusió que puc treure de les respostes que han donat a aquestes preguntes és que la gent pensa que les campanyes tenen una funció bàsica per ajudar a conscienciar a la societat però també hi ha molta gent que ni sap de la existència d'aquestes campanyes per tant si es fan, s'han de fer bé. I respecte l'altre pregunta crec que tothom està d'acord en que si volem que la violència de gènere acabi i volem aconseguir una societat igualitària hi ha d'haver un canvi en la mentalitat de la gent per després poder crear una societat alliberada de masclisme, on una dona i un home tinguin el mateix valor social.

21. 25 DE NOVEMBRE: "DIA INTERNACIONAL CONTRA LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE".

A la República Dominicana el dia 25 de novembre del 1960 es va produir l'assassinat de les germanes Mirabal quan anaven a Puerto Plata per visitar als seus marits empresonats. L'assassinat va ser produït per la policia secreta a les ordres del dictador Dominicà Rafael Leónidas Trujillo.

El 1981 a Bogotà (Colòmbia) es va celebrar *la Primera trobada Feminista Llatinoamericana i del Carib* on les dones van denunciar la violència de gènere que patien a casa (àmbit domèstic) i la violació i l'assetjament sexual en l'àmbit dels governs, incloent-hi la tortura i els abusos que patien moltes presoneres polítiques.

En aquesta trobada van decidir que el dia 25 de novembre seria el **Dia Internacional de No violència contra les Dones** i així recordar i/o commemorar l'assassinat de les germanes Mirabal.

El 1993 l'Assemblea General de les Nacions Unides va aprovar la Declaració sobre la Eliminació de la Violència contra la dona i en la que es va definir el que era la violència contra la dona:

"Tot acte de violència basat en el gènere que té como resultat possible o real un dany físic, sexual o psicològic, incloses les amenaces, la coerció o la prohibició arbitraria de la llibertat, ja sigui que ocorri en la via pública o en la via privada."

El dia 17 de desembre de 1999 l'Assemblea General de les Nacions Unides va aprovar el dia 25 de novembre com el Dia Internacional de la Eliminació de Violència contra la dona.

A Terrassa aquest any s'han realitzat programes i activitats d'informació, formació i sensibilització.

Aquestes activitats tenen com a objectiu apropar aquesta dura realitat a la ciutadania i així implicar a tothom en aquesta lluita tan necessària per evitar més casos de violència gènere.

Aquest any el Dia Internacional Contra la violència de gènere ha coincidit amb el #25N dia de eleccions a Catalunya, per tant l'acte central, que inclou:

- Concentració contra la violència masclista.
- Lectura del Manifest Contra la violència masclista.
- Actuació musical, a càrrec de l'alumnat de l'Aula de Cant del Conservatori de Música de Terrassa

Ha estat fet el dia 26 de novembre davant de l'Ajuntament de Terrassa.

L'acte va comptar amb bastant participació de la ciutadania que van assistir a la concentració i van formar part un any més de la lluita contra la violència vers les dones.

Lluïsa Melgares Aguirre, Regidora de Polítiques de Gènere, va llegir un Manifest on demanava a tots a continuar amb la lluita per eradicar la violència masclista i recordava a totes aquelles víctimes que no van poder continuar lluitant.

22.CONCLUSIONS

Quan vaig començar a fer aquest treball vaig pensar en tot el que volia fer per portar a terme aquest treball, el resultat final no és pas el que en un principi vaig pensar.

En un principi el treball era sobre les desigualtats socials, però investigant sobre això em vaig trobar amb una gran amb una gran problemàtica social , la Violència de gènere. Aquest tema em va cridar molt la atenció i vaig decidir, amb l'ajut de la meva tutora, seguir per aquesta via.

Abans de fer el treball jo, com molta gent, només coneixia la violència física, psicològica i sexual i no coneixia gran part de les conseqüència que suposa patir aquest problema. Després de realitzar les enquestes a la gent, me n'adono que la gent té una visió molt superficial sobre aquest tema perquè molt poca gent sap les conseqüències ni tots els tipus de violència de gènere que hi ha.

El fet de tenir la visió d'una dona que va patir violència psicològica va fer que les meves teories sobre els maltractadors i sobre la violència de gènere es confirmessin, ja que en un principi jo mantenia la teoria, que els homes que maltracten a les seves parelles, es molts cops per un sentiment d'inferioritat, llavors la única manera que tenen de ser superior i/o de baixar a la seva parella és amb violència i només atacant a l'altre.

En un principi els testimonis anaven a ser dos dones, però una de les dones encara està, per desgràcia, patint aquest problema i fer la entrevista va ser impossible.

He format part d'una activitat que es va fer en homenatge a les víctimes de violència de gènere realitzada a Terrassa. No era la primera vegada que ho feia, però aquesta vegada era especial, ja que

després de realitzar el treball tinc una visió més ample sobre aquesta problemàtica i sobre tot el que l'envolta.

Crec que tots hauríem de formar part d'alguna manera d'aquesta lluita i de cada un dels homenatges que es fan a totes les víctimes que pateixen violència de gènere, perquè més de la meitat de la nostra societat forma part directa de la violència de gènere i/o té familiars que hi formen part.

Acabar amb la violència de gènere és una tasca de tots.

23.BIBLIOGRAFIA

KIPEN Ana, CATERBERG Mónica; *MALTRACTAMENT, UN PERMÍS MIL•LENARI, La violència contra la dona*. 1a edició. Barcelona: Intermon Oxfam, Abril 2006,

SARAUSA Belen, ZUBIZARRETA Irene; *¿Que se entiende por maltrato doméstico desde el ámbito psicológico?. VIOLENCIA EN LA PAREJA*. Archidona(Malaga). Ediciones Aljibe, S.L., 2000,

FALCÓN Lidia; *Violencia contra la mujer*; Círculo de lectores

GIL RODRÍGUEXZ Eva Patrícia ; *La Violencia de género* ; Barcelona. Colección Dúo, Editorial UOC, 2007

GENERALITAT DE CATALUNYA (2005). Pla de polítiques de dones del govern de la Generalitat de Catalunya 2005-07. Ed. Institut Català de les Dones. Barcelona.

GENERALITAT DE CATALUNYA (2008). Pla de polítiques de dones del govern de la Generalitat de Catalunya 2008-11. Ed. Institut Català de les Dones. Barcelona.

GENERALITAT DE CATALUNYA; Talla amb els mals rotllos. Programa de sensibilització i prevenció de la violència masclista, en l'àmbit de la parella, dirigit a adolescents i joves. Barcelona. 2008

24.WEB-GRAFIA

<http://blocs.xtec.cat/marama/category/historia-de-la-dona/>

<http://www.slideshare.net/jjeenny/la-dona-al-llarg-de-la-historia>

http://www20.gencat.cat/portal/site/bsf/menuitem.c7a2fef9da184241e42a63a7b0c0e1a0/?vgnextoid=599a72dd641a4210VgnVCM1000008d0c1e0aRCRD&vgnnextchannel=599a72dd641a4210VgnVCM1000008d0c1e0aRCRD&vgnnextfmt=default&newLang=ca_ES

<http://www.msc.es/campannas/campanas10/tarjetaRoja.htm>

http://www20.gencat.cat/docs/Justicia/Documents/ARXIUS/doc_33834836_1.pdf

http://ca.wikipedia.org/wiki/Intervenci%C3%B3_psicol%C3%B2gica_en_viol%C3%A8ncia_masclista

ANNEXOS

Annex 1

(Totalitat de les respostes de les dues últimes preguntes de l'enquesta realitzada)

No sé si ho saps però des de fa 6 anys el ministeri ha anat creant campanyes contra la violència contra la dona. Que en penses d'aquestes campanyes contra la violència de gènere? creus que són productives i que s'haurien d'haver començat a fer abans?

1 "Fan moltes campanyes, però a l'hora de protegir no fan res"

2 "crec que aquestes campanyes et fan reflexionar una mica pero crec que a l'hora de la veritat no fan efecte"

3 "Crec que fins ara tampoc s'havien plantejat les dones que podien ser iguals que els homes. Tot i així quan és un assumpte social i cultural costa més de canviar la mentalitat de les persones, s'ha de començar abans possible. També crec que son campanyes que no es nombren molt perquè no he sentit a parlar massa d'elles."

4 "En moltes ocasions són fructíferes ja que ara per ara les dones que sofreixen aquest tipus d'agressions cada cop més ho denuncien, però, no sempre són suficients.

Crec que aquest tipus de campanyes s'haurien d'haver començat abans."

5 "Son molt productives i és clar que haurien d'haver començat Molts anys abans, però desgraciadament hem viscut en una societat que ha menyspreat a la dona sistemàticament. Anem Per el bon camí, però encara falta molt."

6 "Creo que son productivas , pero en la actualidad son escasas. No solo se debe ver desde "fuera" léase en la televisión, en una valla publicitaria, en un panfleto, esto se debe enseñar en los centros educativos con un programa adecuado a las distintas edades de los educandos y al entorno al que pertenece."

7 "Si, s'haurien d'haver començat abans."

8 "no n'he vist gaires. no tinc televisió"

9 "Estan molt bé, però tot es poc tractant-se d'un tema tan delicat."

10 "no opino, no sabia que existían, pero si existen y no lo sabia es porque tampoco las promocionan mucho, si se quiere que estas campañas lleguen a todas las mujeres, deberían promocionarlas mas"

11 "No ho sabia, el que si sé es que cada cop és menys "tabu" i això es bo per eradicar la situació."

12" está bien que hagan campañas para proteger a las mujeres ya que esta sociedad es ciega y no las apoyan. Seguramente son productivas , ayudaran a muchas mujeres, pero por desgracia no las ayudan a todas. Existe (por desgracia) mucha discriminación. Cuanto antes se comienza algo mejor. y eso es lo mismo en este caso"

13 S'haurien d'haver començat abans ja que moltes dones han patit injustícies al llarg de tots aquests anys.

14 "Poden ser de grata ajuda per algunes persones, però no per tothom... Potser actuen quan ja és massa tard, o fins i tot, ni actuen. Si que penso que haurien d'haver començat abans.(Però pel règim polític que estava present, era una mica impossible)."

15 "Crec que tota campanya d'un tema com aquest és bona, però s'hauria d'haver començat a fer fa molt de temps, però anys enrere, quedava tot amagat dins de casa"

16 "si son productives y si s'haurien de haver començat abans"

17" Penso que són campanyes essencials. Tothom ha de saber que maltractar a una persona, sigui home o dona, és un delicte al nostre país. Amb les campanyes el que s'intenta és protegir els drets fonamentals i individuals que tenim totes les persones, tant a nivell de salut com a nivell moral. Tot i això, em sembla vergonyós que avui en dia, en ple s. XXI, s'hagin de fer campanyes per conscienciar a les persones de que maltractar a una dona és delicte. Això, penso, no s'hauria ni de dir, hauria de venir de dins nostre saber que això no es pot fer ni s'ha de fer; som persones, tenim sentiments i instints, i aquests ja ens haurien de dir la immoralitat que provoca maltractar a una persona, no uns anuncis o unes propagandes."

18 "Molta campanya però poca acció. Estar bé conscienciar a la gent però també tenir unes lleis fortes per regular-ho."

19 "Sí. Crec que són positives per intentar evitar aquests casos."

20 "Que són encertades, però s'han de millorar"

21 "S'haurien de començar a fer abans i haurien d'actuar més efectivament"

22 "Si, encara no es parlava gaire sobre aquest tema per això no s'ha començat a fer abans o això crec"

23 " Crec que no son prou eficaços. I que no ajuden realment."

24 " Estan bé, és clar, s'hauria de començar abans... però el que cal es un canvi en tota l'educació, en la societat... amb 4 anuncis no faràs res, i amb 100 faràs poca cosa

25 "Jo crec que tot hi ser productives encara s'han de promoure mes!!"

26 " són útils, si, però la gent segueix amb l'ideal de que la dona és inferior i aquestes coses... s'hauria d'haver començat molt abans a canviar aquest ideal, només sortir del franquisme, això hauria d'haver canviat radicalment, i, en contra, no ho ha fet."

27 "S'haurien d'haver començat a fer molt abans , abans de que haguessin succeït tant assassinats i problemes relacionats amb la violència de gènere"

28 " Si, potser una de les causes de no saber on acudir si pateixes algun tipus de violència de gènere, és degut a la falta de informació."

29 "Si"

30 "Crec que són productives i ajuden a conscienciar a la gent, i si s'haurien d'haver fet abans."

31 "Per descomptat que s'haurien d'haver fet abans, però les campanyes d'ara estan força bé."

32 "no se si serán productivas pero se deberían haber empezado antes."

33 *"Si que son productives i crec q en part mentalitzen la gent afectada i el que és més important els que no ho estan!"*

34 *" Que estan centrades en un sol tipus de violència de gènere, la masculina. Crec que no haurien de ser necessaris, però que mai és tard"*

36 *"Penso que estan força bé, ja que moltes dones que eren maltractades no s'atrevien a dir-ho i a manifestar-ho per por al seu maltractador. Moltes d'aquestes ara prenen consciència i li fiquen valor. Clarament s'haurien d'haver començat abans, ja que així s'haurien evitat moltes morts i molts patiments. Ara hi ha moltes més ajudes."*

37 *"si son productivas i si se tendrían que haber empezado antes"*

38 *"Potser sí, és a dir, que potser han ajudat a moltes dones o homes que han patit violència de gènere."*

39 *" Haurien d'haver sigut des de sempre, ja que es un problema important la violència en tots el sentits però també encara que menys,es maltracta a homes i no s'hi dóna importància"*

40 *" si y si haurien de haver començat fa temps"*

41 *"Penso que les campanyes estan bé i són necessàries. I no és només que s'haurien d'haver començat a fer abans, si no que el problema és més profund. És un problema cultural i social, i s'hauria de treballar des de casa, l'escola, l'àmbit públic (tv, etc.)fomentant la coeducació i l'educació igualitària..."*

42 *"Estic totalment d'acord amb aquestes campanyes i si que s'haurien d'haver fet molt abans. Tot i això, crec que es poden millorar."*

43 *"Crec que sí que són molt útils per informar la gent del que està passant i sobretot dels llocs on acudir si et trobes en la situació. Tot i això, no sé fins a quin punt tenen repercussió en les dones que ho estan patint realment: potser una campanya no és suficient*

perquè una dona perdi la por i guanyi el valor necessari per denunciar o fer el que calgui.”

44 “Penso que aquestes campanyes estan molt bé, però tot i així aquest tema ara està començant a ser més conegut ja que abans era tema tabú i crec que s’hauria d’haver començat molt abans ja que molta gent ha mort degut a la violència de gènere”

45 “Aquestes campanyes són molt boniques i tot el que tu vulguis però crec que no serveixen per res, segueix havent la mateixa violència que fa 6 anys.”

46 “No sé si realment aquestes campanyes són productives ja que jo no en tenia idea d’aquestes, si que n’he vist algun anunci a la televisió fa alguns anys, però crec que haurien de preocupar-se de difondre aquesta informació en els instituts d’una manera estratègica igual que ho fan amb temes de sexualitat, orientació acadèmica o salut”.

47 “Penso que si son productives, no es pot permetre que només pel fet de ser dona, els homes tinguin dret a aprofitar-se”

48 “Esta bé que les facin però són insuficients.”

49” No conec cap campanya.”

50 “ Són essencials, productives i si, haurien d’haver començat abans.”

51 “Crec que son unes campanyes molt bones, y que haurien d’haver començat abans.”

52 “Crec que les campanyes que fan potser ajuden a algunes dones maltractades a no tenir por de denunciar el seu cas, tot i així penso que no solucionen gaire. Aquestes campanyes s’haurien d’haver començat molt més abans.”

Creus que es pot eradicar la violència de gènere? Com?

1 "No, sempre hi hauran persones així, però podem conscienciar a les dones perquè denunciïn"

2 "Sí, no sé com, però sí."

3 "Amb més igualtats."

4 "Sí, canviant tots els prototipus d'inferioritat de la dona, de superioritat de l'home i amb una conscienciació general de la societat, sobre la igualtat entre gèneres."

5 "Espero q si,ara trobar la manera de fer-ho pot ser molt difícil"

6 "Difícil, sempre existirà. i més si cada vegada que es separa una parella tot són beneficis per la dona i l'home ha de carregar amb tot i en molts cassos sense poder veure als seus fills. per aquest motiu hi ha tantes morts per violència de gènere."

7 "És difícil, però es possible si les dones ens ho proposem. No hem de permetre cap tipus de maltractament, ni tan sols el psicològic. En el moment en que es detecti algun símptoma o abús, cal denunciar."

8 "Jo crec que del tot no, el ésser humà és molt complex i eradicar la violència totalment pot costar molt."

9 " Por supuesto que se puede, pero también se debe erradicar. Como anteriormente he indicado, la enseñanza en los centros educativos son un buen medio para poderla erradicar, pero no es el único. Hay que concienciar a las personas que no hay ningún género superior: ni el hombre sobre la mujer, pero tampoco nos podemos olvidar de la mujer sobre el hombre que es desde mi punto de vista una violencia que muchas veces es olvidada y a la que se le presta una mínima o nula atención.

El castigo a los maltratadores- maltratadoras debe ser de una categoría superior y desde luego una buena e eficaz reinserción sería una buena solución para que no volviesen a cometer las atrocidades que se ven."

10 "Si conscienciant sobretot als nens."

11 *"Si, tot i que costa i sembla que el procés és molt lent, a poc a poc la societat va evolucionant i la dona cada cop te una situació menys discriminatòria en quant als homes."*

12 *"la veritat es que no ho se... però el desig de poder acabar amb aquest tema és enorme. probablement, endurint la llei es podria aconseguir una mica frenar a les persones que ja són impossibles canviar, però, a les escoles, ensenyar des de petits que tots som iguals, homes i dones, dones i homes, i que és un greu error maltractar a ningú."*

13 *"Eradicar-la ho dubto, minoritzar-la és possible. Tot i que es creïn campanyes, xerrades educatives en contra de la violència... és molt difícil (per no dir impossible) eradicar-la del tot. Per desgràcia existeixen moltes persones amb criteris molt immorals, no vacil·len alhora de fer mal a algú... alguns fins i tot gaudeixen fent-ho... però si que és veritat que cada cop sembla que hi ha menys violència de gènere, poc a poc la gent va agafant consciència sobre el tema."*

14 *"Si, fent un bon treball de conscienciació de la societat, tant per als estrangers que tenen una cultura on discriminen a la dona, com per als més petits. Igual que en l'àmbit del reciclatge, avui en dia per a molts dels que vam rebre certa educació del medi ambient, es molt normal reciclar, a diferència dels adults que no la van tenir aquesta educació. Dons el mateix hauria de passar amb el tema de la violència de gènere, no s'ha de permetre en cap dels casos i els infants s'han de familiaritzar amb això des de ben petits."*

15 *"No se fins a quin punt es podria eradicar ja que encara hi ha molt de masclisme i molta diferència en quant a la igualtat de gèneres."*

16 *"No."*

17 *"Pot ser, però amb el temps."*

18 *" No es pot eradicar. Però si que es podria disminuir conscienciant a la gent, educant als nens amb igualtat i sobretot, conscienciar a la gent que ho pateix que denunciï en el primer signe*

de violència, així com familiar, amics o veïns que poden haver vist alguna cosa."

19 *"Amb educació, valors, respecte etc. El tracte a la dona ha evolucionat moltíssim els últims 30 anys, però encara hi ha una part de la societat que no se n'ha adonat. Entre tots, ajudant serà més fàcil."*

20 *"tractant a tothom per igual i deixar-se de estereotips masculistes"*

21 *"No sé"*

22 *"No ho crec perquè de portes a endins cadascú fa el que vol però seria necessari!"*

23 *"Penso que és molt difícil, per no dir impossible, ja que canviar la mentalitat de cert tipus de persones, famílies o inclús ètnies és molt complicat..."*

24 *"No."*

25 *"No ja que és impossible controlar a tot el món."*

26 *"deuria"*

27 *"Considerant-nos a tots com a iguals, acceptant les limitacions que pugui tenir la persona(força, alçada, intel·ligència...)"*

28 *"No ho crec, sempre hi haurà algun boig que no entén q homes i dones som iguals."*

29 *"Amb més protecció i no tantes promeses sense complir"*

30 *"Crec que si es pot, però per això s'hauria d'eradicar la societat patriarcal que existeix actualment."*

31 *"Si no existissin els tòpics de què els homes són superiors a les dones i hagués més igualtat no existiria aquest tipus de violència."*

32 *"siii, deja hueco. La societat està canviant molt, només ens hem de comparar amb fa 50 anys. Si deixem merme, la cosa s'igualarà. Hi tinc fe".*

33 *"no, lamentablemente, por muchas medidas que se tomen, por mucho que se endurezcan las condenas, siempre ha habido, hay y habrá escoria"*

34 *"Si, que l'home maltracti més a la dona"*

35 *"No, mentre la ignorància sigui present"*

36 *"No, perquè con he dit abans, és un aspecte cultural i s'ha de fer poc a poc."*

37 *"educant en valors des de ben petits"*

38 *"Si. Mitjançant psicologia pels maltractadors."*

39 *"Penso que sí. Però és cert que no només s'han de millorar les lleis i els serveis que envolten el tema (policia, serveis socials, etc.), també s'ha de canviar poc a poc la societat. El masclisme està molt present a la nostra societat."*

40 *"Sabent escollir homes que realment sàpigues que t'estimen com ets i que no són tan agressius com per posar-te una mà a sobre."*

41 *"no creo. pero podríamos empezar concienciando severamente en los colegios que la violencia de genero son una de las peores caras del ser humano, pero es un tema muy complicado ya que la violencia de género viene des de las familias en singular y por desgracia es algo que se pasa a las nuevas generaciones, y por mas que conciencias que pegar a la mujer es algo horrible , si en tu casa tu padre pega a tu madre , crea una patología que puede quedarte grabado y ser igual que tu padre."*

42 *"No"*

43 *"Si,normalitzant tot, com que encara hi ha gent amb ment tancada creu que la dona ha d'estar sotmesa, si no hi hagués gent així, normalitzant-t'ho no hi hauria violència ni burles de cap tipus, això engloba també el racisme i l'homofòbia"*

44 *"si, fent que la llei sigui mes dura per els maltractadors"*

45 *"No hi ha res impossible, però trobo que és un objectiu molt difícil d'aconseguir; es pot disminuir, però sempre seguiran havent casos. La societat mica en mica es va conscienciant, però la realitat és que la dona segueix en una posició de clara discriminació, en aspectes oficials, laborals, etc, però sobretot sobre tot en la*

mentalitat de les persones. Hem viscut sempre en una societat en què la dona s'ha discriminat, maltractat i deixat en segon terme sense la menor conseqüència. Mentre aquesta ideologia segueixi gravada en la ment de tots (fins i tot dels que ho rebutgem, penso que hi ha coses que les tenim interioritzades de manera inconscient, l'arrel del problema seguirà existint. El que sí que penso és que s'haurien de prendre mesures més dures contra els homes que maltracten a les dones. La justícia funciona de pena en aquest país, i la violència de gènere en pateix les conseqüències."

46 "violencia de género siempre ha habido, y creo que el principal problema es que los hombres creen tener un poder sobre la mujer que no tiene."

47 "no por desgracia no"

48 "Sí, però es molt difícil. Crec que per eradicar-ho s'hauria de centrar en la educació que reben i canviar el pensament masclista."

49 "Crec que arribarà el dia en que la dona no sigui discriminada ni tractada inferiorment. Espero que la igualtat de sexes existeixi en un futur pròxim. El que necessitem, sobretot, es desempallegar-nos d'aquests estereotips mitjançant campanyes i moviments contra la violència cap a la dona."

50 No, sempre hi haurà algú que faci el mal.